

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

**KIRSEBÆR
HAVENS SKOLE**

1966 - 67

Årsskriftet

sendes hermed til alle hjem med elever i Kirsebærhavens skole. Det repræsenterer et stort arbejde fra de skrivendes side og en betydelig udgift for kommunen, så vi beder forældre og børn læse skriftet grundigt igennem og gemme det, da det rummer adskillige oplysninger, som man i årets løb kan få brug for.

Vi minder om, at der er åbent hus i besøgsdagene den 20. og 21. juni og opfordrer navnlig til at aflægge besøg på udstillingen af børnenes arbejder i forhallen. Den plejer at overraske os alle.

Afslutningen finder sted den 21. juni kl. 19¹⁵, da vi samles ved flaget i skolegården. Her til indbydes alle udgående elever med forældre. Efter højtideligheden i salen er der bal for eleverne, kaffebord for forældre, der ønsker at deltage, og afskedssmørrebrød på lærerværelset, hvor der siges farvel til kolleger, som slutter af ved skolen.

Årsskriftets omslag

er et fællesarbejde udført af *Tove Persson* og hendes elever. Der er 19 kirsebær. Farv dem med en rød kuglepen eller speed-farve. Så bliver omslaget først, som kunstnerne har tænkt sig det.

Hvad vi gerne vil opnå med at holde skole!

De to fortræffelige redaktører af dette skrift, *Tove Persson* og *Per Thomsen*, har som emne for indledningsartiklen opgivet ovenstående rubrik.

Kort besvaret må det blive noget i retning af: *at få børn og voksne – de sidste både forældre og medarbejdere – til at trives ved skolegangen samtidig med, at de undervisningsmæssige opgaver løses!*

Endnu kortere: *at få gjort et stykke arbejde i et godt klima!*

Eller sagt på en tredje måde med denne kommentar: Skolefolk føler sig som arbejdere i en service-betonet virksomhed i kulturbranchen – helt på linie med f. eks. de bibliotekarer, der daglig er vore kolleger i samme bygning. Den vare, vi producerer, hedder *undervisning*. Den leveres bl. a. som et statskontrolleret standardprodukt, kaldet eksamen, en eftertragtet mærkevare, som en stor del af firmaet indstilles på hvert år i maj-juni.

Under processen fremkommer – når arbejdet går, som det bør – et værdifuldt bi-

produkt, der kaldes *opdragelse* eller *almen-dannelse*. Megen glæde og inspiration udløses under arbejdsprocessen, hvis bedste smøremidler er *oplagthed, pligtfølelse, fest og venlighed*. Økonomisk har firmaet ingen større bekymringer, idet vore driftsudgifter bevilges os med god forståelse af det offentlige. Samtidig er forståelsen af vor produktions vigtighed, en god uddannelse, stærkt stigende.

Skal man absolut lede bekymringer op, må de ligge hos bearbejderne. Vi kan aldrig selv blive dygtige nok som lærere, ledere og forældre. Vort samarbejde kan aldrig blive godt nok. Men vi kan bestræbe os på det. Derfor vor telefonliste til forældrene, derfor spørgemøder med forældrene i Vinhaven og Pile-Ellestykkets fritidshjem, derfor det hav af klasse- og forældremøder, som holdes her på skolen i årets løb. Derfor dette årsskrifts gennemgående behandling af temaet: forholdet mellem skole og hjem.

God læsning og tak til redaktionen!

Orla Lundbo.

Samarbejde?

Børnene - Deres børn - er centrum i det lille samfund, som skolen danner.

Livssyn og meninger mødes. Forældre, lærere, læger, sundhedsplejersker, psykologer og kammerater er alle med til at præge barnet.

Er samarbejdet mellem alle disse grupper i orden?

En elev mener:

Hvis man er teenager og skoleelev, ser man rødt, når man hører ordene forældre og lærere. Det gør jeg ikke, men hvis jeg hører dem i sammenhæng, kan jeg blive aldeles rasende. (Så er jeg for resten ikke nem at være i nærheden af). Der er ikke noget, der i den grad irriterer mig som et forældremøde! Man sidder derhjemme og skulle egentlig hygge sig, men det gør man ikke, for der er forældremøde. Hvad siger de nu om een? Klasselæreren har indkaldt til forældremøde; på dette møde skal de nuttede små elever drøftes frem og tilbage: »Tror De, han har psykiske problemer? Han er nemlig ret fraværende i timerne!« »Nej, det tror jeg ikke, han har. Han skjuler aldrig noget for os – vi har det så godt sammen! Ja, og hvem ved bedst om han har psykiske problemer? Drengen selv! Men når forældrene kommer hjem, får drengen ikke at vide, hvad der er blevet sagt om ham. Det kommer ikke ham ved, får han at vide! Hvem kommer det så ved, om jeg må spørge? Altså kan drengen ikke rette sine fejl, eller han kan ikke komme af med det mindreværds-kompleks, han måske lider af – for han ved ikke, hvilket standpunkt, lærerne tager til ham! Nu vil jeg lige sige, at mine forældre altid fortæller mig, hvad der kommer mig ved: nemlig hvor jeg står i klassen – altså hvad der er blevet sagt på forældremødet!

Men jeg kender flere, der ikke er ligeså heldige.

Det, jeg vil med hele min prædiken, er at komme væk fra det alt for snævre samarbejde mellem forældre og lærere! Der må klasselæreren tage det første skridt. Derfor, kære klasselærer: Næste gang, De skal afholde forældremøde, så indbyd forældre + de elever, der gerne vil med (det er nemlig dem, der er interesseret i skolen), lav først et lille arrangement (underholdning + kaffe), og tal derefter med forældre og elever, par for par – og lad os så se, om ikke der kan rettes mange fejl hos eleverne, og de har jo efter lærernes mening mange fejl (det er den evige lærer-elev strid!).

Aya, Iu.

En lærer mener:

For et par år siden fik alle hjem med børn i vor skole en liste med lærernes telefonnumre, som for resten altid er at finde i den almindelige telefonbog, navnebogen, under lærere, kommunelærere eller overlærere. Denne liste skulle gøre det lettere for forældrene at komme i kontakt med deres barns lærer, når et eller andet problem skulle løses hurtigt. Der er sandelig også ordnet et og andet ad denne vej; men det blev der også før telefonlistens tid. Det er mange år siden, at jeg jævnlige blev

ringet op af en far, som begyndte samtalen således: »Nu er det Deres plageånd igen; men Dan siger o.s.v.«, og der gik ikke mange øjeblikke, før sagen var ordnet. Dan var enebarn, og hans forældre var ikke helt unge, så der var af og til problemer.

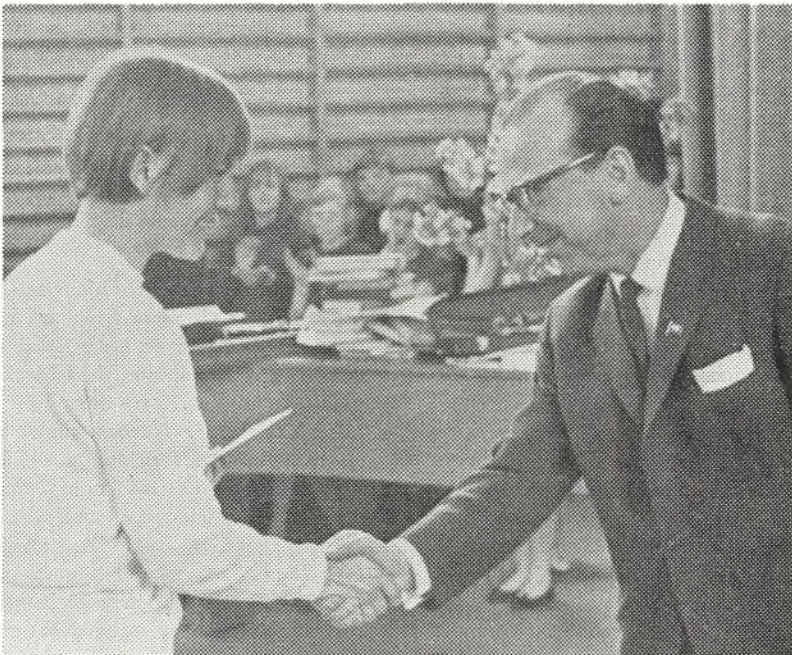
Jeg er en lykkelig lærer, som altid synes, at jeg har skolens bedste børn; det stiller naturligvis krav til ens ansvarsfølelse, og ansvar kan tynde. Gør jeg nu det rette, eller skulle jeg hellere prøve noget andet? Der er vist mange lærere, der føler denne usikkerhed. En af mine egne lærere fra barneskolen udrød af og til: »Man har da aldrig andet end glæder og sorger af de børn!« Men er det ikke selve livet, denne skiften mellem glæde og sorg.

Det er snart seks år siden, at jeg modtog min klasse, og der gik ikke lang tid, før der blev indkaldt til forældremøde, og der var godt fremmøde. Siden har vi haft mange møder. Undertiden er det skolen, der kalder; men vi har også haft sammenkomster, når børnene har skullet vise et eller andet

stykke, som de har lært; det har altid været hyggeligt. Vi burde nok have lavet mange flere af den slags møder; men der skal både tid og kræfter til, og det skorter det af og til lidt på. Når klassen arter sig godt, og arbejdet passes, er der jo ikke så mange problemer, og større møder ikke så nødvendige. Når jeg heller ikke hører noget fra forældrene, betragter jeg det som en tillid; det går jo godt.

Men tænk, der er virkelig forældre, som aldrig viser sig på skolen; jeg har elever, hvis forældre jeg aldrig har set og aldrig har talt med. Det er måske netop deres børn, der er problemer med. Det må man se i øjnene en gang imellem. »Husk, at det er Deres bedste ejendom, Deres barn, som De har overladt til os i mange af dagens timer. De skulle bare vide, hvor meget det kan rette et barn op, når det ved, at far og mor interesserer sig for skolearbejdet og taler med læreren om det. Tag telefonen og aftal en tid med Deres barns lærer; det skal nok hjælpe!«

Karen Olsen

Hr. Tengvad ønsker Hanne Andersen til lykke med Heering-legatet.

Et hjem mener:

En levende barneskole har brug for lærere, der forstår at stille væsentlige og vedkommende spørgsmål, lærere, der kan lide at læse og fortælle og lade fortællingen stå, som den er udformet, som forfatteren har skabt den, uden bag efter at ødelægge den med allehånde pegepindeforklaringer. Endvidere må læreren, lige som opdrageren, være villig til at lade sig gribe af stoffet for at kunne give det videre i en levende form. Det må være stoffet, tingen, der kalder på opdragerens og lærerens fantasi – ikke læreren og opdrageren der lægger stoffet til rette.

I jo højere grad mine børns lærere deler dette syn på børneopdragelsen, i jo højere grad fornemmer jeg tilknytningen til skolen.

Hermed melder spørgsmålet sig om forståelsen af lærergerningens natur, nemlig: at undervisning og påvirkning ikke kan skilles ad, at sand undervisning indebærer et engagement, en vilje til at være til stede i undervisningen med hele sit væsen. Nogle forældre og lærere er af den opfattelse, at undervisning og påvirkning må holdes adskilt, således at opdragelsen indskrænker sig til en fordomsfri orientering i tilværelsen; man vil endelig ikke præge sine børn og på denne måde true deres åndelige frihed. Stilling til livet kan børnene tage selvstændigt, når de bliver voksne. Når så disse børn senere i livet tager stilling på forkert måde, kan man farisæisk vaske sine hænder og erklære sig skyldfri; også mange voksne vil for alt i verden ikke blande sig, ikke påvirke andre, fordi de ikke tør komme hinanden ved.

Jeg ved ikke, i hvor stor udstrækning disse synspunkter vinder genklang i forældre- og lærerkredse. Det har jeg ikke megen mulighed for at vide noget om, idet der efter min mening heller ikke på mine børns skole har været fornødent samvær, kontakt mellem de respektive lærere og ditto forældre kredse til at skabe klarhed på dette væsentlige punkt, men det er nok alligevel et spørgsmål, det er værd at få kastet lys over for at få det sat i relief, ikke mindst i betragtning af, at det synes at være karakteristisk for tiden, at det for de fleste mennesker forholder sig således, at spørgs-

målene forekommer uoverskuelige – hvad de jo også forbliver, hvis ikke man taler sammen om dem. Af disse og mange andre grunde må spørgsmålet »Kan vi mødes om opdragelsen – eller trækker vi hver sin vej?« beständig fremsættes og omformuleres, fordi det er et væsentligt og grundlæggende spørgsmål, der næppe lader sig besvare direkte.

Sammenholder man Kirsebærhavens Skoles årsskrift 1961–62 (hvori det berettes, at forældreforeningens bestyrelse hovedsageligt dannes af skolenævnet, der har repræsenteret skolen ved landsmøder, hvor man har drøftet forskellige interessante emner – som ikke kommer en større forældre-kreds til gode) med årsskriftet fra 1964–65 (hvoraf det fremgår, at forældreforeningen nu er blevet reduceret til en fond, nemlig Kirsebærhavens Skoles Forældre-fond, som med et kontingent på ti kroner årligt hovedsageligt yder stipendier, legater m.v.) ser man, at der er sket en ændring fra en i sit grundlag og sigte væsentlig idé til en i øvrigt udmærket men harmløs og i denne sammenhæng uvæsentlig fond. Her må der siges at være sket en forskydning i forholdet mellem hjem og skole til ugunst for førstnævnte. En forskydning, der hverken er særlig konstruktiv eller som næppe bidrager som tilskyndelse til en forældre-kreds' engagement i folkeskolens liv. Strengt taget er der med denne ændring lagt op til, at man kan betale sig fra engagementet, hvilket ikke forekommer mig at være nogen god løsning.

Såfremt mødet mellem hjem og skole skal bringes ind i en mere frugtbar vekselvirkning end tilfældet er i dag, skal der nok tænkes mere i grundforhold både konstruktivt og vitalt, såvel fra forældres som fra folkeskolens side. Således kunne man til eksempel oprette forældreråd og fællesforældreråd. Disse råd må kunne opnå økonomisk – dels kommunal, undervisnings- og kulturministeriel – dækning til afholdelse af forskellige arrangementer i samråd med skolen. Forældrerådene må være igangsatte for at skabe bred og saglig debat om tidens spørgsmål, og må have reel mulighed for at gøre sin indflydelse gældende ved for eksempel at gøre direkte indsigelse mod for-

længet *tvungen* undervisningspligt, idet sådanne råd sandsynligvis vil gå ud fra, at man tør stole på og have tillid til, at forældre og unge eventuelt sammen med barnets klasselærer kan bedømme, hvad der i det givne tilfælde vil være det vigtigste: forlænget skolegang eller praktisk arbejde med en eventuel senere efteruddannelse, og rådene må endvidere kunne deltage i skolekommissionens møder og forhandlinger, fordi kommissionen har anbefalelsesret over for ministerierne.

Forældrekrederne må igennem forældrerådene kunne gøre ønsker og krav gældende, fordi forældreretten er af fundamental betydning. Ved forældreretten forstår jeg retten til at bestemme tendensen i barnets opdragelse, retten til sammen med børnene selv at skønne hvad der i det givne tilfælde og på det givne tidspunkt er det rigtige valg, hvor valgsituation foreligger, samt retten til at sætte en grænse for statsmagtens udfoldelse, såfremt den folder sig ud over områder, hvor forældrekrederne anser det for uønskeligt eller uacceptabelt.

Forældrekrederne kunne stille krav om mindre skoler med omkring 400-700 elever i storbyer, om medbestemmelsesret af sko-

lens organisation (jævnfør ansattes medbestemmelsesinteresse i erhvervslivet) og undervisning, samt medbestemmelse angående kristendomsundervisning eller ikke, fordi forældrene derved er med til at angive en retning for skolens undervisning og opdragelse. Derved giver man forældrene ret til at sætte deres præg på skolen eller gøre dem klart, hvordan de eventuelt skal supplere skolens undervisning, uanset om dette præg er religiøst eller irreligiøst, kristeligt eller humanistisk.

Måske kunne der på denne måde på langt sigt skabes et naturligt samværsforhold mellem folk og skole end den noget kunstige kulturcenter-tanke, der er fremme i tidens debat; intentionen i denne tanke er utvivlsomt særdeles velment, men spørgsmålet er, om det ikke er mere praktisk og dermed mere formålstjenligt at bygge på de bestående skoler og biblioteker i tilknytning hertil og eventuelle institutioner med beliggenhed herved, fordi kultur ikke er noget frit og ophøjet i luften svævende, men ganske enkelt kan formuleres som samvirken mellem mennesker, og yderligere fordi sagen jo er den enkle, at de områder, interesser og problemer, skolen beskæftiger sig

En af skolens mange udstillere var den unge Michael Schiøtz som viste sig som en fremragende pædagog, idet han forstod at fængsle de store elever samt at få en debat igang.

med, rækker langt videre, end til de børn, unge og forældre, der tilfældigvis netop i dag har en svag berøringsflade til den kulturinstitution, vi kalder skolen, alene i kraft af det grundlæggende, almene, nationale og universelle syn, en skole og dens miljø bærer i sig.

Sammen med skolen og til forståelse af skolen og dermed livet og samfundet og dets indretning i øvrigt kunne man – og dette forekommer mig at være væsentligt – her på Kirsebærhavens Skole supplere den udmærkede mere selskabelige årlige eller halvårslige forældrekomsammen med jævnlige foredrag (en oplagt opgave for en aktiv forældrekreds) med efterfølgende replikskifter, rundbordssamtaler, paneldiskussioner og meget andet. Hvis man er interesseret i, og der er blot et lille behov for oplysende møder på skolens og/eller bibliotekets grund både fra skolens og fra forældrenes side – selv om målet ikke kan være at få en fyldt gymnastiksal – eksisterer der en uendelig række af muligheder for emner og foredragsholdere.

Emnerne må have to sider: et fagligt og et alment, eller der kan veksles herimellem. Derfor må der kunne skabes adgang også for interesserede forældre til ikke-skolesøgende børn og unge og andre beboere i skoleområdet (lokale opslagstavler kan og bør benyttes).

Sammenfattende kan det siges, at i jo højere grad der kan skabes økonomisk rygdækning for arrangementer af ovenstående art, i jo højere grad vil en skoles arbejde have mulighed for at komme en større og større forældrekreds ved, og herigennem vil der kunne skabes større muligheder, end der er i dag, for at hjem og skole kan mødes i brændpunkterne og således blive klar over på hvilke områder hjem og skole kan mødes i opdragelsen. Og det var jo nok værdt at vide.

Men den allerførste forudsætning for at man kan finde ud af om hjem og skole kan mødes i opdragelsen og har noget at give hinanden, er at hjem og skole tør komme hinanden ved i højere grad end det for tiden er tilfældet – samt, og dette kan måske blive det største problem – at der gives prak-

tiske, reelle lovgivningsmæssige muligheder for at dette møde kan bringes ind i kontinuerlige og naturlige, frugtbare baner.

Kai H. Sørensen

Efterskrift: – At jeg ikke har beskæftiget mig med alle de mange særdeles fortrinlige virkefelter – såsom frivillige timer, skoleklubber med formning, svømning, dans, dramatik, kunstforståelse, musik og meget andet – og den måde de drives på af Kirsebærhavens Skoles lærerpersonale med dets vitale skoleinspektør i spidsen (eller bagved?), til stor gavn og glæde for mange af skolens elever og dermed også for dens forældre og omgivelser, kan her tages som et anerkendende udtryk for dette værdifulde arbejde, og strengt taget har mit anliggende dels været et andet og dels krævet mere plads i dette årsskrift, end jeg egentlig kunne forvente.

Forældrenævnet mener:

Efter kommunevalget i 1966 fik Kirsebærhavens Skolenævn fire nye medlemmer, det er fruene Bodil Glismann og Thorborg Jensen, samt herrerne P. Roskam og A. Tullin, alle parate til at varetage de opgaver, der stilles for at få så god en kontakt som muligt mellem skolen og hjemmet.

Skolenævn har i de sidste 32 år eksisteret i Københavns Kommune under en eller anden form, og alligevel spørges der, hvad er et skolenævn.

Skolenævnets fornemste opgave er at formidle et godt samarbejde mellem hjem og skole, det kan ske ved mødevirksomhed, samtalekredse, klasseforældremøder, således at man både har mulighed for at hjælpe lærerne til at forstå, hvad hjemmene gerne vil, som omvendt. Det er jo et dyrebart materiale, vi overlader skolen at tage sig af og kun ved fælles hjælp, kan et godt resultat komme frem.

Jeg er ikke sikker på, at dette samarbejde helt har fundet sin rette form, men det er

så absolut givet, at hvis de nye skoleformer, som trænger sig på, skal finde forståelse, så må vi have hjemmene med.

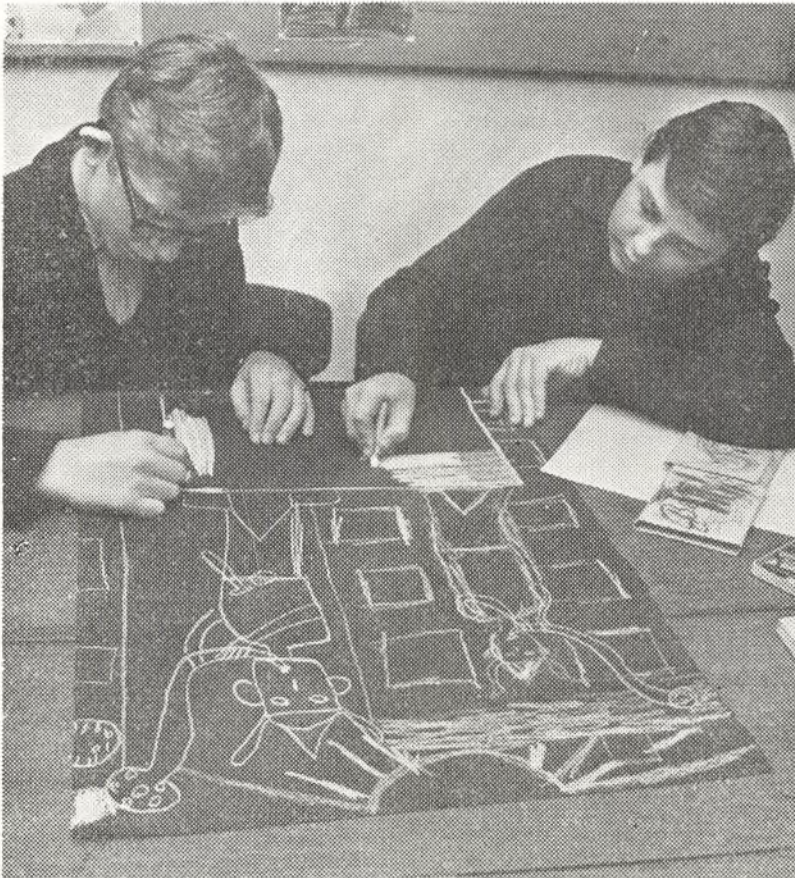
Skolenævnet har som de tidligere år afholdt møder med lærerkollegiet, samt et par forældremøder, men vi kunne jo meget ønske, at der også kunne blive skabt interesse blandt forældrene til afholdelse af samtalekredse om emner, der berørte skolen.

Vi har jo den lykke på Kirsebærhavens Skole, at mange forældre kommer til vore møder, og det håber vi fortsat må være tilfældet.

Elly Behrendt
formand for skolenævnet

I anledning af Københavns 800 års jubilæum er der udskrevet en plakatkonkurrence. I formningstimerne gik eleverne ind for opgaven og tre af skolens elever blev nr. 2 i hver sin aldersgruppe. Det var Kenneth og Niels Bo fra 5 z og Jan Lilje fra 1 v. De blev alle tre hyldet først på skolen, dernæst på Københavns Rådhus sammen med alle de øvrige vindere fra København.

Et hjem mener:

Kontakten mellem skole og hjem, er en meget vigtig faktor i den danske folkeskole.

Ja, hvor ofte har vi ikke hørt disse ord?

Vi har hørt dem fra skiftende undervisningsministre, fra skoleinspektører fra skolelærere, fra skolenævnsmedlemmer og fra mange andre sider, ja selv forældre mener at disse ord er noget så rigtige. Hvorfor mener vi alle sammen, at denne kontakt mellem skole og hjem er så vigtig? Det er, fordi vi har det samme ønske om, at den udvikling, vores børn gennemgår i skolen, skal blive så vellykket som muligt, at de konflikter, der opstår hos ethvert barn igennem skoletiden, kan blive afhjulpel gennem fælles indsats fra lærer og forældre, således at der gennem skoletiden opstår en naturlig indstilling hos barnet til at modtage den lærdom, der skal til for at opnå det resultat, som vi alle lægger meget stor vægt på, nemlig selvvirksomhed, selvstændighed og individualisme.

Hvorledes praktiseres nu denne kontakt? Det kan der vel ikke siges noget helt generelt om, men det kan med sikkerhed siges, at den ikke virker helt tilfredsstillende alle steder, måske ingen steder. Skulle den gøre det, så må vi håbe, at disse eksempler vil smitte af andre steder helst meget hurtigt. Det er vort indtryk at de følgende eksempler er de mest anvendte.

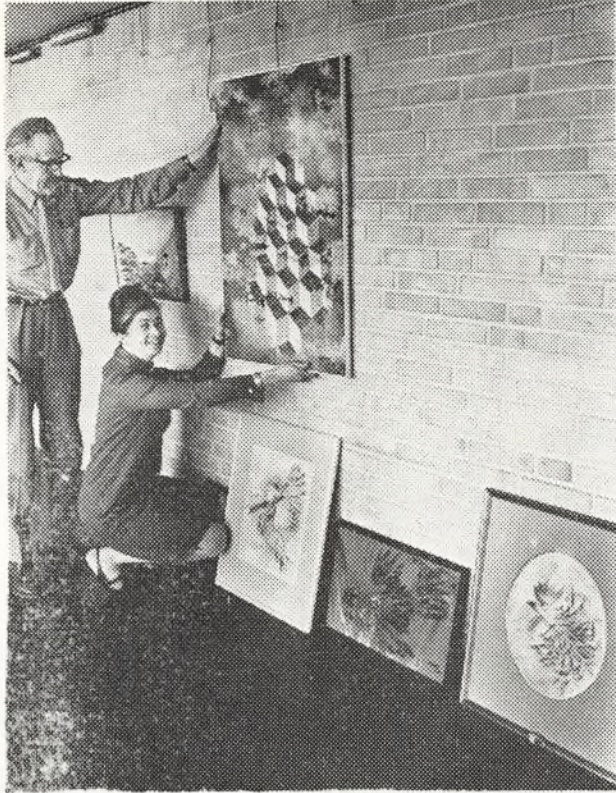
Når talen er om kollektiv kontakt er der flere muligheder og de virker stort set tilfredsstillende, ved at skolens ledelse inviterer forældrene til en eller anden form for foredrag med en efterfølgende diskussion i skolens aula, hvor en sådan findes, ellers i gymnastiksalen, denne form anvendes også af skolenævnene, men denne form henvender sig vel nok mest til den begrænsede del af forældrene, der kan acceptere denne form for orientering. Den er til gengæld ikke noget værd for de forældre, der følger mere med i problemerne. Det er jo noget vanskeligt at tale om individuelle problemer på et sådant møde. Vi kan også pege på forældreugen, men den betragtes af mange kun som en præsentation af særlig dygtige elevs præstationer, og det kan selvfølgelig være meget rart for disse børn og deres forældre.

Men for de forældre, der har særlige problemer eller måske bare føler, at de har dem, og derfor føler, at der er behov for personlig kontakt, er mulighederne meget mindre, og det er vel nok i disse tilfælde, at der er mest brug for kontakten parterne imellem.

I forbindelse med forældreugen giver de fleste skoler forældrene mulighed for at træffe børnenes klasselærer eller speciallærer, ved at disse lærere træffes på forskellige klasseværelser i et nærmere bestemt tidsrum, men den tortur det er, at stå foran disse klasseværelser sammen med op til 25 andre forældre, der også skal nå flere lærere, alt efter hvor mange børn man har i skolen, den afholder mange fra at søge lærerne på disse tidspunkter.

Istedet for kan vi henvende os på skolen i undervisningstiden, og der få en kort samtale med læreren på gangen eller i klasseværelset. Vi kan forestille os konsekvensen, såfremt alle forældrene gjorde det samme, der vil gå alt for megen tid med disse samtaler. Nogle lærere beder derfor forældrene om at ringe hjem til dem privat om aftenen, såfremt der måtte være problemer enten for skolen eller for hjemmet for det kan jo være begge parter, der har behov for denne samtale, men denne form virker heller ikke tiltalende, da vi efter vor mening absolut må respektere privatlivets fred. Det er altså vanskeligt at følge med i vore børns personlige standpunkt i klassen, og det er netop det, vi gerne vil kunne følge med i.

Efter vore overvejelser er det derfor nødvendigt for at leve op til de kønne ord om den personlige kontakt mellem skole og hjem, at indføre en paragraf i lov om folkeskolen, der tager sigte på en udvidet mulighed for kontakt. Det ville vel ikke være utænkeligt at kombinere dette med lærernes timeplan i almindelighed, således at der i den almindelige plan var afsat en del af tiden til samtaler med forældre. Det kunne så være enten skolen, der tilkaldte forældrene eller forældrene der meddelte skolen, at de ønskede at beslaglægge læreren på et eller andet tidspunkt. (Det var måske endda en god ide at lægge denne form for konsultation i forbindelse med skolepsykologens arbejde.) Vi er overbevist om, at der er et

Olle Lisper og frue præsenterer et arbejde i emaille.

behov for dette, så vi må håbe at dette kan give lidt næring til en diskussion, som forhåbentlig vil give et positivt resultat.

I den tid der går inden der af lovgivningens vej skabes bedre muligheder, er det mange forældres håb, at lærerne vil udvide de muligheder der er, til på bedste måde at øge kontakten til forældrene. Vi har et gensidigt behov derfor. Skulle det gå ud over nogle fritimer, nå ja der er mange erhverv, der må bruge en del af deres fritid, for at få det bedste ud af deres arbejde, og så bliver det jo også gensidigt.

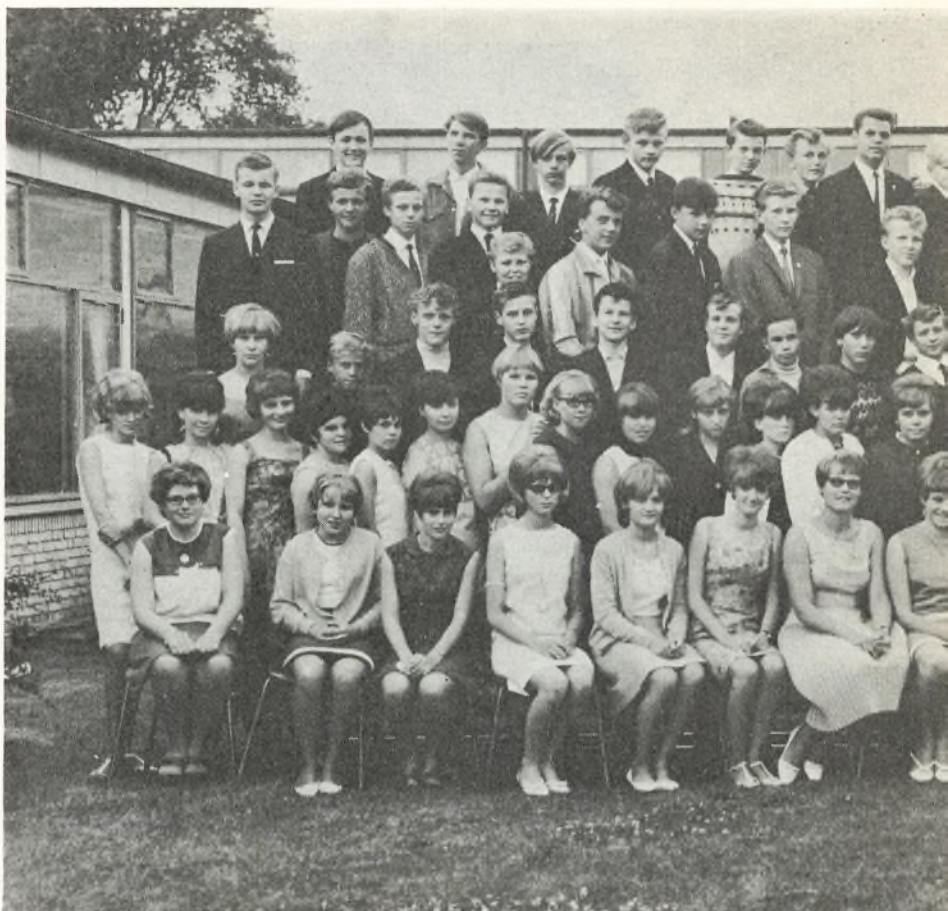
Som et eksempel skal nævnes, at i en af de store klasser på Kirsebærhavens skole er det, set ud fra et forældresynspunkt, løst på en særdeles tiltalende måde, ved at klasse-lærer og regnelærer med et halvt års mellemrum har inviteret både forældre og elever over på skolen, og der givet os en glim-

rende orientering om klassens almindelige standard, og ud fra de generelle ting, der blev meddelt os, kunne vi ud fra de personlige standpunkter meget vel vurdere vore egne poder. Det ville vi være afskåret fra, hvis vi ikke kendte klassens vurdering i almindelighed, for hvad skulle vi bruge som grundlag.

Hvis dette var noget der havde været almindeligt i hele skoletiden, var der mange forældre, der på det rigtige tidspunkt kunne have grebet til den rigtige hjælp på det rigtige tidspunkt.

Denne form for samtale med lærerne vil vi varmt anbefale, selv om det ikke altid er ros, men også til tider ris, man møder til. Ideen kan måske ovenikøbet indpasses i et kommende lovforslag.

Liss og Ejner Jensen

Årets sidste skoletime afvikles om aften

Skolesundhedsplejersken mener

Københavns Kommunes skolesundhedspleje har den 1. april 1967 bestået i 70 år. Den første bevilling – på 1200 kr. – blev vedtaget denne dag til en undersøgelse af børnenes sundhedstilstand, og 4 læger påtog sig opgaven foreløbig for eet år. Bevillingen blev forlænget yderligere 2 gange og resulterede i en permanent almindelig skolelægeordning for de Københavnske kommuneskoler.

Inden denne bevilling blev en realitet, havde en skolehygiejnisk kommission undersøgt 28.000 børn fra alle slags skoler over hele landet og fundet, at 20 % af skole-

børnene havde forskellige svagheder, og at sygeligheden tiltog stærkt under skolegangen, yderligere konstaterede de at i 40 % af landets skoler blev der aldrig vasket gulv! »Den lange række latriner fordærver luften på legepladsen«. Skolebad fandtes ikke, og om skolebørnene udtaltes det: de er utroligt snavsede, huden af en gusten grå farve, fuld af lopperstik. I håret er der hyppigt utøj og næsten altid perlerader af luseæg. Undertøjet er laset og udbreder en frygtelig odeur.

I 1909 blev der ansat 2 skolesygeplejersker, som dog ikke havde noget samarbejde med lægerne. Skolesygeplejerskernes væsentligste opgave var at rense eleverne for utøj.

er er afgangsholdet 1966 i Grønnegården.

En række kommissionsarbejder, betænkninger og efterfølgende love (bl. a. Socialreformen af 1933, folkeskoleloven af 1937, lov om sundhedsplejerskeordningen 1937 og skolelægeloven i 1946) samt en rivende samfundsudvikling (bl. a. industrialiseringen, øget beskæftigelse både for mænd og kvinder og højere levestandard) ligger mellem dette pionerarbejde og den nuværende situation med vor lyse, rene og velholdte skole ikke blot med bad, men også svømmehal og rene og velklædte skolebørn med »marcipan« hud.

Den københavnske skolesundhedspleje har forlængst fået en systematisk og fast form: Alle børn lægeundersøges een gang årligt, inden denne undersøgelse finder sted

har skolesundhedsplejersken høre-, syns- og tuberkulinprøvet, samt vejet og målt børnene. Der undersøges urinprøver af børnene i 1., 4., 7. og afgangsklasserne, og 5. klassernes elever farveprøves. Sundhedsplejersken aflægger hjemmebesøg, hvor barnets helbredstilstand eller andre forhold gør det ønskeligt. Skolelægen kommer 1-2 gange om ugen på skolen alt efter skolens størrelse. Skolesundhedsplejersken er heltidsansat, der er ansat een sundhedsplejerske for ca. 1500 børn, d.v.s. kun de få store skoler har sundhedsplejerske hver dag.

Skolesundhedsplejens opgave er at fremme børnenes sundhed, d.v.s. deres legemlige, sjælelige og sociale velvære. Dette kan kun lade sig gøre ved et intimt samarbejde mel-

lem skole og hjem, d.v.s. mellem lærere, skolelæge og sundhedsplejerske på den ene side og forældrene og hjemmets læge på den anden side.

Hvorledes føles det så at være skolesundhedsplejerske i dag?

Det er i sig selv et vidunderligt job, men den samme udvikling, som har bevirket de mange før omtalte goder, har også affødt nye opgaver, som der ikke er afsat tid til med vort nuværende system og børneantal.

Nogle af disse opgaver lader sig slet ikke afvise, men kræver sin kontante løsning. Det er de børn, der kommer til skade eller bliver syge i skoletiden, og på grund af mange mødres udearbejde ikke, som tidligere, kan sendes hjem i seng, men må blive liggende på sundhedsplejerskens kontor, til denne får kontakt med moderen og dermed en løsning på pasningsproblemet. Dernæst de mange børn med smårifter, der kommer ikke så meget for riftens, som for kontaktens skyld.

Andre af opgaverne er vor daglige dårlige samvittighed, fordi vi af tidnød ta'r

skyklapper på og lader opgaverne ligge eller smålapper på dem. Det er børnene med de nervøse symptomer (hovedpine, mavepine, søvnbesvær, spiseproblemer, nervøse bevægelser etc.), som dels selv henvender sig, dels findes ved den årlige undersøgelse, og dels ved samtaler med klasselæreren. Disse symptomer erkender vi røber ofte en dybere konflikt, en konflikt som ofte har sin rod i barnets miljø, derfor bliver et intimere samarbejde, som tidligere nævnt, ønskeligt ikke blot mellem skole og hjem, men også med de personer og institutioner, hvis opgave det er at støtte familierne i deres specielle tilfælde (f. eks. hjemmets læge, familievejledere, psykolog, socialkontor etc.), enten ved samtaler med forældrene på skolen, eller ved at sundhedsplejersken aflægger hjemmebesøg.

Vi er derfor en del, der meget ønsker en forsøgsordning for derigennem at finde frem til en skolesundhedspleje, der i højere grad tilgodeser den sjælelige sundhedspleje og samfundets behov.

Elisabeth Knudsen

Køleskabet på plads. Så er der kold mælk til alle.

Henry Larsen: Kvinde-portræt

En lærer mener:

Hvis der har været en kontakt skole og hjem imellem – og det har der da forhåbentlig været – i barnets første skoleår, bør en sådan kontakt naturligt følges op fremover.

Det er en ganske almindelig ting, at det første skoleår – som for barnet da i hvert fald er noget meget væsentligt – følges med stor interesse fra hjemmet. Efterhånden som barnet bliver større, kommer i 2'klasse, i 3'klasse og endnu videre, anser man som forældre ikke skolekontakten for værende så vigtig, »da det jo går meget godt«. Og det gør det da i de allerfleste tilfælde også. Men kunne det ikke komme til at gå endnu bedre ?

Det er spørgsmålet, man bør stille sig selv, hver gang der fra skolens side indby-

des til et arrangement med og i barnets klasse.

Har vi som forældre »råd« til at undlade at komme?

Men hvad skal vi derhenne? Skal vi skældes ud for manglende kontrol med hjemmearbejde? Skal vi »plukkes« for penge til et eller andet? Opfører vores barn sig ikke ordentligt? o.s.v. – i det uendelige.

Talrige er de undskyldninger (gode som dårlige, rigtige som forkerte) forældre bruger for at »slippe« for forældremøder på skolen.

Og *hvorfor?* – ja, efter min mening kan der kun være den ene forklaring på udeblivelsen, at forældrene ikke har gjort sig klart, hvad et fremmøde kan betyde for barnets trivsel.

Et ægteskab med påfølgende forældreskab giver foruden en masse fordele også en del forpligtelser. Dette billede kan meget vel bruges om det, vi her fra skolen søger at opnå ved forældrekontakten.

Vi har fået barnet overdraget med henblik på en passende blanding af opdragelse og lærdomsindpodning. Men vi her på skolen er, som i et ægteskab, kun den ene part. Hvad nytter det, at vi gør eet og hjemmet noget andet? Alene her ville der være et tilstrækkeligt grundlag for at opretholde den en gang skabte kontakt – eller eventuelt at *begynde* en sådan.

Hvad nytter det, at vi har een opfattelse af, hvad der er vigtigst for barnet, hvis hjemmet har en anden? Hvad nytter det, at...? Ja, hvad nytter det? Kan det overhovedet nytte noget?

Det nemmeste ville være at sige klart, stort og entydigt NEJ. Men det er for dårligt, om vi, i vore bestræbelser på at gøre det bedste for børnene, bare springer over hvor gærdet er lavest. Vi voksne har et fællesansvar for børnene, et ansvar som ikke blot kan klares fra lænestolen, eller ved helt at forlade sig på andre. Tænk engang på, hvor forskellige børn kan være – – –.

Hjemmet kender nogle sider af barnet, skolen nogle andre. Ville det ikke være dejligt at lære sit barn at kende fra så mange sider som muligt? Jeg synes, at det må være enhver »forælder's« simple pligt at gøre sig så megen umage med opdragelsen af sit barn, som han/hun magter.

Frygten for derigennem at komme til at blotte sig med hensyn til eventuelle »svagheder«, kan man i denne forbindelse ganske se bort fra, da vi her på skolen, fra barnet selv, gennem skolegangen, har et kendskab til hjemmet og de hjemlige forhold som – bortset fra vores ønske om at lære menneskene bag barnet at kende – er os tilstrækkeligt.

Det vi vil, er slet og ret *samarbejde*. En hjælp til Dem, – en hjælp til os, – men først og fremmest en hjælp til barnet.

Hvordan skal dette *samarbejde* da forløbe? Hvordan skal jeg kunne arbejde sammen med mit barns lærere? Og om hvad? Hvad koster det mig af tid? Og af penge? Af ulejlighed?

Hvad det »koster« er – en eventuel traktementspris ladet ude af betragtning – blot dette *at komme*, og De vil rigeligt finde det ulejligheden værd. Hvis De kommer, vil De omgående få svar på de øvrige spørgsmål.

Svaret kan godt gives her: Fordelen ved at lære 1) de andre børns forældre at kende, 2) at lære faglærerne at kende, 3) at lære klasselæreren – ja, hele skolemiljøet at kende – og mærk Dem dette: blot at lade andre lære Dem at kende, er så stor, fordi vi da kan komme til at arbejde bedre sammen med det materiale vi har, nemlig Deres barn.

I min klasse – en 6'klasse – har der været indbudt til forældremøde adskillige gange i de forløbne 6 år – og med højst forskelligt »program«.

Vi har været sammen for at se vore fælles børn spille komedie, vi har været sammen for at drøfte en Norgesrejse, som vi forøvrigt var på i 5'klasse, vi har været sammen for at høre, hvordan omtalte tur gik, for at se film og billeder fra turen, vi har været sammen for at drøfte arbejdet i klassen, og vi har haft hyggesammenkomster – nogle af disse med en idé som f. eks. vores »Julestue«, andre helt uden andet mål end *hygge*.

Vi har spist smørrebrød med en enkelt øl til, vi har drukket kaffe – for det meste har traktementet simpelthen været kaffe eller the – vi har haft en dejlig sammenkomst, hvor kaffen blev serveret (det var en lun augustaften) på lærerværelsets terrasse. Vi har drukket gløgg – og vi har arbejdet.

Et lille eksempel på hvor »mærkeligt« det kan være: Julestuen.

Idéen med arrangementet var som nævnt først og fremmest en hyggeaften. Rammen blev så sat til »pyntning af børnenes klasseværelse til jul«. Forældrene kom – enkelte synligt nervøse – medbringende saks og pensel (dette var der bedt om i invitationen) – hvad skulle der nu ske? Fingernemhed er, som hvis en rar elev skulle have udtrykt det, *ikke* det jeg er allerbedst til – så jeg var selv en smule nervøs.

Jeg havde planlagt, at arbejdet med klasseudsmykningen skulle vare 1½ time (der gik 2½ – kaffen og gløggen blev næsten kold)

– dernæst ville jeg vise hvor »neimt« det var at trykke på stof med kartofler (jeg havde lige selv lært det). En god times tid var afsat til dette, for derefter at hellige resten af aftenen til »hyggesnak«, – – men hvor kan man dog tage fejl af folk – – efter en halv times forløb, var der ikke tid til nogen snak – med mig. De førhen så nervøst udseende forældre klippede, malede, tegnede og foldede på livet løs. Jeg var overflødiggjort (i denne situation var det en ganske behagelig fornemmelse) – et par af de idérigeste forældre havde overtaget kommandoen – jeg lærte at flette hjerter – og da vi ved 22,30-tiden skulle i gang med stoftrykket, blev der snittet i kartofler med en sådan iver, at enhver kogepige ville blegne. Jeg havde regnet med at kunne sige God Nat klokken halv tolv. Ved et-tiden blev de sidste nærmest smidt ud (jeg var lidt flov over det, men det var arbejdsdag dagen efter) efter gensidige forsikringer om gentagelse næste år.

Det er da en »mærkelig« historie, ikke? Tænk, at nogle mennesker kommer frivilligt til skolen for at hygge sig.

Prøv det selv, næste gang der inviteres.

Jeg vil godt her lige benytte lejligheden til at takke mine børns forældre for den store interesse og opmærksomhed, de altid har vist vore arrangementer. Tak.

Alt dette har været en stor ekstra inspiration i mit daglige arbejde med klassen. At vide, at hjemmene står bag, at hjemmene laver vrøvl, at hjemmene lever med i skolens arbejde og vigtigst: at vide, at børnene ved og fornemmer den positive indstilling fra hjemmet, gør det hele så langt både nemmere og behageligere.

En behagelighed som jo nok i første række kommer læreren til gode, men som ikke kan undgå at præge børnene. En glad og tilfreds lærer skaber en glad og tilfreds atmosfære for børnene – – og børnene er Deres. Er der noget der er for godt til dem? Nej, vel? Altså: Kom når lejlighed gives.

Louis Nielsen.

Som midtpunkt et af Greta Utbult's mange dejlige mosaikarbejder. Som afslutning på sin udstilling forærede Greta Utbult et smukt mosaikarbejde til skolen.

Lægen mener:

I mange tilfælde er det sikkert godt, at børn og unge har to (eller flere) adskilte miljøer. Har de gjort sig umulige i det ene den ene dag, kan de hente sig revanche i det andet. Vi har alle brug for den barmhjertige mulighed, at ikke alle vore fejl og nederlag er kendte af alle – omvendt har vi næppe heller godt af at kunne ride på en succes overalt. Endelig er der en mentalhygiejnisk fordel af at kunne gå hen et andet sted, hvis man er dødtræt i ansigtet af at være, hvor man er. Tak og pris for venlige åbne huse i mit liv, for gode tanter og gæstfri venner, tak og pris for adskillelsen af hjem og arbejdsplads!

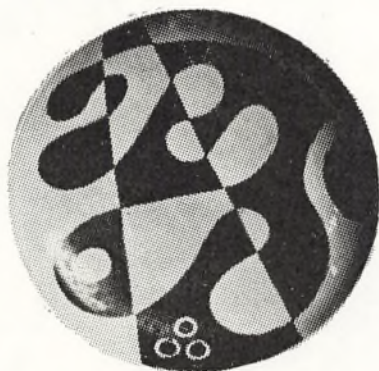
Derfor bør der normalt og i det daglige næppe heller være al for livlig kontakt mellem hjem og skole. Hjem og skole behøver ikke for enhver pris at være enige om alting, selv om en vis tolerance og gensidig respekt nok er at foretrække. Børn har godt af at erfare, at der er forskellige meninger om ting og sager. Og at en del af opdragelsen til livet består i at lære selv at placere

sig mellem disse modsætninger uden at komme for meget til skade og uden alligevel at sælge sin sjæl.

Men når det ikke går normalt, når der er særlige problemer på tapetet, da er det nok godt om man kan forene de gode kræfter, der står bag et ufærdigt menneskebarn og hjælpes ad om at ordne sagerne bedst muligt. Når vi i skolelægearbejdet stilles overfor særlige vanskeligheder savner vi derfor et kontaktorgan, en slags forretningsorden som kunne fungere bedre, hurtigere, smidigere end blot det at snakke med lærerne, med inspektøren, med psykologen, med forældrene, hjemmets læge, i den rækkefølge vi nu har tid og held til at finde dem.

Vi skal ikke sidde lårene af hverandre, vi skal ikke gnubbe os. Vi skal i vidt omfang takle vore opgaver selv. Men *når* det er nødvendigt, burde vi have lettere mulighed for at finde hverandre. Jeg tror både lærere og forældre føler det som vi: man burde have et let håndterligt, fast kontaktorgan . . . en indarbejdet samarbejds-ambulancetjeneste.

Tage Voss.

Fad.

Gaver til skolens samlinger

Biologi er et fremmedord, der betyder »læren om det levende«, og at børn interesserer sig for det levende, er en iagttagelse, de fleste mennesker har gjort. Desværre kan man i skolestuen ikke altid tilfredsstille børnenes krav om at beskæftige sig med det levende, fordi vi jo i regelen ikke kan tage levende dyr med ind i klassen, men må holde os til præparater og billedmateriale. Man kan derfor sikkert gå ud fra, at de iagttagelser, børnene gør på levende materialer i naturen, er langt mere værdifulde for dem end de iagttagelser, de gør i skolestuen på ikke-levende materiale. Ligeledes kan man sikkert også regne med at de hugorme i sprit, udstoppede fugle, hvepseboer o. lign., de giver til skolens samlinger, for dem betyder noget mere end blot en tilfældig ting, de forærer til skolen, men de har en ganske særlig værdi for dem, fordi der ligger en personlig oplevelse bag.

Vi vil derfor gerne sige tak til de, der er kommet med gaver til skolens samlinger. Det er følgende:

Irena Andersen, 4x: Udstoppet musvåge.

Asta Jersborg: Krabber og fuglereder.

Svend Jørgensen, 5 A: Farvetavle over krebs og skaldyr.

Mygind Knudsen: Råbukketakker, firben med 2 haler.

Benny Larsen, 5v: Fuglereder.

Oscar Larsen: Insektsamling, geologisamling, bæltedyr, koraller.

Pia Larsen, 4v: Udstoppet skovskade.

Jan Laursen, 3y: Udstoppet søpapegøje.

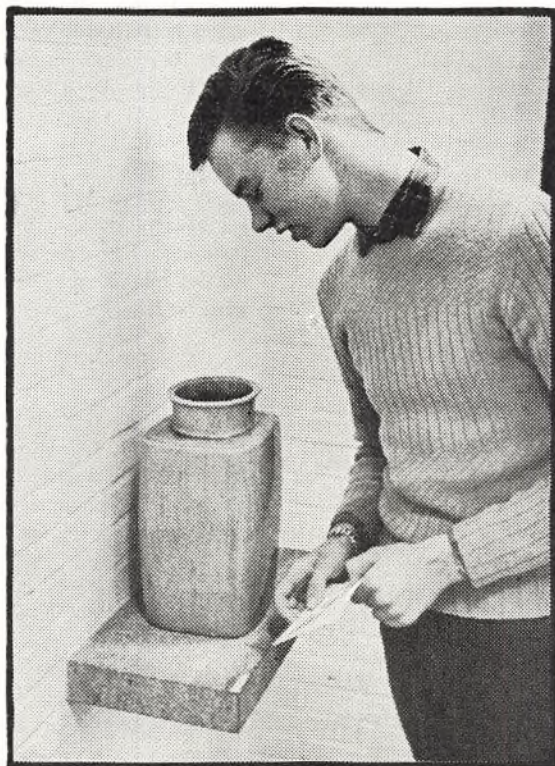
Susanne Mazanti, 5z: Vættelys.

Søren Nielsen, 6av: Hugorm.

Steen Rahae, 6av: Skaderede.

Iben Würgler, 6av: Farvetavle over pattedyr.

Aksel Hansen.

Krukke.

Noter og nyt om skolens liv

Det nye skoleår

begynder her på skolen den 14. august kl. 9. 1. klasserne møder en uge senere. Skolefritidagene før jul falder på 9/9, 16/11 og 4/12. Efterårsferie i ugen 16/10–21/10. Juleferie fra og med 23/12–3/1.

Telefonnumre

Skolens kontor: 30 35 82

Inspektøren privat: 71 21 53

Lærerværelset: 30 99 84

Læge (efter skoletid: skolebetjent): 30 28 29

Tandklinik: 30 75 82

Bibliotek: VA 1590

Skoledistriktets afgrænsning

Mod vest: Vigerslevvej fra Åhaven til Gl. Køgevej. – Øst: Pilestykket og Ellestykket. – Nord: Folehaven, ulige numre samt de lige numre til 56. – Syd: Kirsebærhaven (dog fragår hele Druehaven samt Vinhaven indtil nummer 53).

Svensk-dansk udveksling

Ove Rud har i 14 dage her i foråret gjort tjeneste på en skole i Stockholm, som samtidig til Kirsebærhaven udlånte sin charmerende medarbejder *Anita Engström*. Begge skoler og lærere havde stort udbytte af udvekslingen, sprogligt, kulturelt og kollegialt.

Forsøg med nye fag

10. kl.: Psykologi og fransk.

5z: Engelsk.

I og II real plus 9t: Maskinskrivning.

8. kl.: Færdselslære.

Næste år: Svensk i 9. kl. og fransk i vore to II real'er.

Fotografering

I fjor fotograferede Odense Luftfoto alle elever til en klasse-udvekslingsmappe. I år har fotograf *Lynge* taget et gruppebillede af hver klasse samt en skolesituation af hver elev.

Skolen afleverer i år 22 elever til gymnasiet og 2 til Højere Forberedelseseksamen. Yderligere 2 elever fra i fjor går til samme kursus med sigte på læreruddannelse.

9. læseklasse til eksamen

Vor 9. læseklasse, som *Bodil Toftdahl* har været lærer for, siden klassen begyndte som 4. kl. her på skolen, går i år – sikkert ret enestående – op til 9. kl.s statskontrolleret prøve.

Latinen

bliver næste år lagt ind i formiddagsskemaet for II real, idet man fritages for sang og formning. *Vagn Kofoed-Jensen* bliver lærer for det kombinerede latinhold fra Ny Østensgård og Kirsebærhaven.

Lejrskole i Rom

10. klasse og III real u var i efteråret en halv snes dage i Rom og lærte meget under *Ulla Nielsen*, *Ove Ruds* og *Mogens Bechs* ledelse, bl. a. lærte de på hjemturen lidt om, hvilke fortrædeligheder oversvømmelser kan volde for ens rejseplan.

Skiskole i Norge

Bruno Milø og *Poul Martin Møller* har med deres 9. klasser været i Norge på skirejse. I det kommende skoleår agter de to nye 9. klasser under *Per Thomsens* ledelse at følge i deres spor, delvis med kommunal støtte.

Eva Stockhaus ved siden af et stykke grafik.

Skoleklubarbejdet

som blev sat så godt i gang af *Bendt Thuesen* trives fortsat fint, nu under *Jørgen Kaliszans* ledelse, med en lille snes klubber. En selvstændig danseskole under *Lillian Jacobsens* ledelse har i denne vinter set dagens lys med tilslutning af ca. 100 elever. Andre sjove klubber er vor kollega »Kirsebærret«s redaktion samt en Jazz-ballet-klub og en blokfløjteklub. Noget tyder på, at afspænding vil komme på programmet til vinter.

Palle Lauring

talte i forbindelse med de store klassers åbne elevrådsmøder i julen om »Norden gennem 1000 år«. Forældrefonden deltog i arrangementet.

Ure, smykker og kontante penge

bedes i egen (mistelse) og andres interesse (fristelse) ikke medbragt på skolen.

Forældrefjstemningen

om delt eller udelt 6. og 7. klasse har også denne gang som i de to foregående år givet 80-90 procents stemmer for udelt fortsættelse.

Mærkesalg o. l.

I årets løb kaldes der på skolens hjælp til mærkesalg og indsamlinger mange steder fra. Vi afviser ingen, ud fra den opfattelse, at for målet er godt, og at man bør hjælpe hinanden. Vore 5. og 6. klasser går gerne vældigt ind for sagen. Der sendes kun to klasser ud hver gang og så vidt muligt *alle*, ofte uden for skoletid. Salget ligger, alt efter dagens art, mellem 400 og 1300 kr. I år er der på 11 »dage« solgt mærker for 8100 kr. *Dorte Lindegaard* og fru *Jersborg* har

forestået dette arbejde. – *Bodil Toftdahl* tager sig af Grønlandslotteriet. Her er der solgt for 2400 kr., det største enkeltstedsalg i landet.

Tak til sælgere og ledere!

Personalia

Vor skole har i sin korte levetid afgivet medarbejdere til såvel seminarielærer- som skoleinspektør- og viceinspektørposter, en af de lysere skyggesider ved at have et godt personale. Nu har også skoledirektionen op- højet *Kirsten Rendtorff* og *Ove Rud* til vice- inspektører ved henholdsvis Brønshøj og Ny Carlsbergvej skoler. *Tove Persson* har fået flere timer i formning ved Blågård semi- narium og flytter derfor alle sine timer derud. *Ulla Nielsen* har taget telegrafist- uddannelse og vil ud og krydse verdens- havene som »gnist«. *Aksel Rasmussen* har købt en lejrskole i Sønderjylland og agter at drive den jævnsides med et lærerjob på Als. *Dorte Lindegaard* vil realisere en drøm om at blive keramikerværkerens skolen. *Liselotte Taarup* har fået årskur- sus i psykologi på Lærerhøjskolen, og vore to veltjente vikarer, med fast skema gen- nem flere år, *Asta Jersborg* og *Aksel Stevns- borg*, drager til henholdsvis nyt selvbygger- hus samt vikarjob i Ølstykke og til et vel- fortjent otium med forhåbentlig mange gode skuespillerroller. – Stedet er ikke her til at belyse hver enkelts særpræg og indsats. De har alle været med til at give skolen ansigt og fortjener mere end tak! Nye »gamle« folk er kommet hjem fra langvarig militærnæg- tertjeneste, *Vagn Kofoed* og *Lars Schönberg- Hemme*. De overtager deres gamle klasser, og *Annette Sunne*, *Kirsten Larsen*, *Birthe Huusmann* samt fire energiske unge mænd vil tage arven op efter de bortdragende: *Jørgen Christensen*, *Erik Gynnild*, *Verbik* og *Thystrup!* Velkommen!

Tak til »Valbybladet«

Når vort årsskrift trods små kommunale midler kan fremtræde så righoldigt illustre- ret, som tilfældet er, bør takken derfor ret- tes til »Valbybladet«, som rundhåndet har overladt os klicheerne efter brug i eget blad. Tak!

Køleskabet hjemme

Det var et stolt syn, da på skolens fød- selsdag 1200 børn sad bænkede i gården ved chokolademælken: ind i gården svingede en lastbil, og på ladet stod et skinnende blankt køleskab til skolens daglige mælke- forbrug i tetrapakninger. Det blev straks sat på plads i madudleveringen. Gavmilde hjem og elever, energiske klasselærere, elevrådet og Ulla Nielsen samt en rundhåndet vel- ynder stod bag de 6000 kr., som skabet har kostet.

To skibe

Skolen har i øjeblikket to adoptionsskibe, »Heering Christel« og »Heering Lotte«. Det sidste skib er en nybygning, som fornylig blev afleveret i Bremerhafen. Lundbo re- præsenterede skolen og overrakte rederen et farvetræsnit af Karen Westmann. Det blev straks ophængt i »the owners cabin«. *Kir- sten Kappel* organiserer korrespondancen med besætningerne.

To legater

Heering-legatet på 150 kr. overrakte i år på skolens fødselsdag *Hanne Andersen*, III real v, af prokurist *Tingvad*. Kammerat- skabslegatet på 100 kr. gik til *Anette Lager- mann*, som fik det tildelt af den kædepry- dede elevrådsformand *Aja Nøhr*.

De hvide kittler

Fra nytår fik vi ny fast skolelæge, forfat- teren *Tage Voss* fra Christiansø, som vil være kendt fra sine bøger, foredrag og kro- niker. Han præsenterede sig for forældre- kredsen ved januarmødet. Det samme gjorde hans assisterende, sundhedsplejerske *Elisa- beth Knudsen*, som det lille års tid, hun har virket på skolen, har placeret sig stærkt gen- nem sit gå-på-mod og sin åbne menneske- lighed. Andre må have haft øje for det sam- me, idet skoleoverlægen har fået oprettet en stilling som ledende sundhedsplejerske, der er blevet besat med – Elisabeth Knudsen. Så kort og så vellykket var E. K.s besøg på Kirsebærhaven. Vi ønsker til lykke, siger tak og velkommen til hendes efterfølger *Ruth Petersen*.

Nye skolesekretærer

Skolens veltjente sekretær *Alice Kaliszan* blev i sidste sommerferie mor til Glostrups borger nr. 10.000 og fik pludselig nok at se til, med det resultat at vi i efterårets og vinterens løb har fået to nye halv dagssekretærer, *Verny Jensen* og *Grethe Gylle Andersen*. Idet vi takker Alice for god og dygtig tjeneste, der var hendes fortid i Handelsbanken værdig, byder vi hendes efterfølgere velkommen til deres meget vigtige arbejde. Også deres instruktør, fru *Knigge*, som nu forlader skolevæsenet med kurs mod England, siger vi tak for gode forandringer på kontoret.

Et eventyr

Billedhuggeren *Norman Assels*, af hvem skolen tidligere har erhvervet en granit-elefantunge, skænkede skolen en legeskulptur og ledsagede sin gave med følgende brev:

Lærketræet

Alle menneskebørn i hele den store verden har eet til fælles – de leger alle sammen. De drømmer, tænker og fantaserer, og udviklingen af karakter og personlighed har sit udspring, hvor legen begynder. Leg og kunst har fælles rødder, og man har kaldt kunsten for kulturens træ.

Borgmester Weikop og vore tre præmietagere i jubilæumsplakat-konkurrencen.

I formningstimerne har det været til stor fornøjelse for eleverne at lege med Norman Assels træskulptur. Den består af et grundelement samt flere små elementer, som giver rig lejlighed til vekslende kombinationer.

Ude i skoven, hvor de fleste træer gror, stod et gammelt lærketræ. Der havde det stået i halvfjerdsindstyve år. Det havde oplevet, at børn og voksne tog i det grønne for at være glade sammen og set dem lege. Så kom et kraftigt vindstød og fældede træet – et træ, som vinden har fældet, kalder man en vindfælde. Vindfælden blev transporteret til et savværk og skåret ud i stykker, som lige netop egnede sig til at blive til en »legeskulptur«, og det blev de, og i denne nye skikkelse kan det gamle lærketræ stadig være

vidne til børnenes leg, og der er tale om mange børn, som sikkert i mange år på hver eneste skoledag vil lege i dets nærhed, for nu bor det på Kirsebærhavens skole.

Det gamle lærketræ vil være taknemmeligt, hvis det kan være med til at knytte forbindelsen mellem leg og kunst til gavn og glæde for alle børnene og de voksne med.

Med venlig hilsen og de bedste forhåbninger til alle på Kirsebærhavens skole

Norman Assels.

KIRKEBJERG SKOLE

1966-1967

Til forældrene

Når dette læses, er den skriftlige årsprøve sluttet. Mundtlig årsprøve holdes kun i 8. klasse og II real. Men forældre og enhver, der har interesse for skolens arbejde, indbydes venligst til at overvære undervisningen i klasserne tirsdag den 20. og onsdag den 21. juni. Særlige klasseskemaer for disse to dage findes side 23-24.

Udstilling af elevarbejder: Pigernes håndarbejder er fremlagt i pigernes gymnastiksal, elevernes tegninger på tegnesalen og sløjdarbejderne i sløjdsalen. Der er adgang begge besøgsdage kl. 8-12 og desuden onsdag kl. 18-19,45. De skriftlige arbejder i stil, regning og skrivning er fremlagt i de lokaler, hvor vedkommende klasse har undervisning.

Afslutningshøjtideligheden for de elever, som udskrives af skolen, eller som overgår til anden skole, afholdes onsdag den 21. juni kl. 20. Der vil blive sang under Poul Madsens ledelse. Derefter udleveres eksamensbeviser og afgangsbeviser, og der uddeles præmier. Forældre og pårørende indbydes venligst.

Omflytningen finder sted torsdag den 22. juni. Sommerferien begynder fredag den 23. juni og slutter lørdag den 12. august (begge dage inklusive). Børnene møder altså igen mandag den 14. august, de nye 1. klasser dog først mandag den 21. august.

Skoleefterretninger

Klasser og elever.

I det forløbne år har skolen haft 41 klasser, nemlig 18 i 1.-5. klasse, 4 i 6. skoleår, 4 i 7. skoleår, 5 i 8-10. klasse og 6 i realskolen. Desuden har vi haft 4 læseklasser. Bortset fra disse sidste er alle klasser blandet.

Foruden de egentlige klasser har skolen haft hold for elever fra 7. klasserne fordelt således: tysk (22), dansk (17), regning (21), engelsk (21), aktuel orientering (14) og matematik (22).

I 8. klasserne har 30 elever valgt gruppe I og 10 elever gruppe II. Blandt de supplerende fag valgte eleverne tysk (17), husgerning (11), maskinskrivning (11), matematik (14), barnepleje (10) og motorlære (14).

I 9. klasse har 43 elever valgt gruppe I og 11 elever gruppe II. Blandt de supplerende fag valgte eleverne engelsk (7), tysk (23), matematik (21), barnepleje (11), motorlære (12), husgerning (8), sløjd (7) og naturlære (6).

I 10. klasse har 18 elever valgt gruppe I. Blandt de supplerende fag valgte eleverne matematik (7), tysk (7), motorlære (4), regnskabsføring (7) og barnepleje (4).

Desuden har der året igennem været to læsehold for børn med særlige læsevanskeligheder.

11 elever har deltaget i latinundervisningen.

Det store antal timer har gjort det nødvendigt hver dag at udstrække undervisningen til kl. 15. Om lørdagen har skolen dog kunnet lukke kl. 14.

Skolen havde den 1. januar 1967: 976 elever (489 drenge og 487 piger). Klassekvotienten i 1.-7. skoleår var 26,3, i 8.-10 skoleår 21,2 og i læseklas-

serne 14,5. For hele skolen var klassekvotienten 23,8.

Ved udgangen af skoleåret 1965-66 afsluttede 142 elever deres skolegang. 67 bestod realksamen, 37 elever bestod den statskontrollerede prøve ved afslutningen af 9. klasse og 17 bestod den statskontrollerede prøve ved afslutningen af 10. klasse.

19 af vore elever overgik ved skoleårets slutning til gymnasiet.

Personaleændringer.

Den 1. august 1965 knyttedes overlærer Åge Rasmussen her til skolen.

Den 1. august 1966 blev vakancelærerne Agnete Beyer og Niels Reinholdt ansat som kommunelærere.

Fru Merete Klottrup blev den 1. august 1966 ansat som vakancelærer og fra 1. marts 1967 som kommunelærer.

Den 1. august 1966 knyttedes fru Helga Okkels til skolen som fast vikar.

Et embede har været vakant og timerne besørget af fru Inge Linulf.

Fra 1. maj 1967 blev kommunelærer Jens Rasmussen udnævnt til viceinspektør ved Gavlhus skole.

Den 1. oktober trådte skolelæge, dr. Ib Boesen tilbage og afløstes af dr. med. Erik Hofgaard.

Skolenævnet.

Skolenævnet består af administrationschef Ove Gant (formand), Vanløse Allé 6, tlf. 71 05 22; ingeniør Helge Jakobsen, Krogebjerg 74, tlf. 71 21 69; fru L. Guts, Jernbane Allé 48; urmager Niels Petersen, Højstrupvej 11, tlf. 74 44 55; regnskabsfører V. Goldring, Krogebjerg 36, tlf. 71 26 32.

Lærernes repræsentanter i skolenævnet har været lærer Jens Rasmussen og overlærer H. Mølgaard. Sidstnævnte afløstes senere af lærer Else Berg.

Ved lærer Jens Rasmussens forfremmelse til viceinspektør blev lærer Bent M. Pedersen lærernes anden repræsentant. Se iøvrigt beretningen side 8.

Årsberetningen.

Når De har bladet dette hæfte igennem, måske endda læst det, savner De formentlig noget meget væsentlig, nemlig en beretning om selve undervisningen. Ikke at dette bliver glemt eller forsømt. Tværtimod. Der gøres et godt

og humorfyldt arbejde rundt i vore klasser, og resultatet udebliver da heller ikke. Men det er hverdagen – ikke den *grå* hverdag, for vi kan lide vort arbejde, men skoledagenes rolige skemarytme. Den kender både skolen og forældrene og har på anden vis føling med den. I en beretning som denne er snarere medtaget de sider af skolens arbejde, som ikke alle forældre kender eller tænker over.

I denne årsberetning er optrykt den oversigt over skolens historie, som blev udgivet i anledning af skolens jubilæum den 1. april 1967. Desuden er optrykt jubilæumskantaten.

Af skolens dagbog

Blader vi i skolens dagbog, er der mange ting, vi bliver nødt til at springe over, f. eks. de mange klasse-forældremøder, hvor lærer og forældre drøfter skolegangsf forholdene og deres barns undervisning og standpunkt. Vi må også springe over de mange klassesammenkomster, gerne særdeles smukt arrangeret af børnene selv.

Vi må også springe over de mange besøg, klasserne aflægger i museer, institutioner og fabrikker, for slet ikke at tale om klasseudflugterne. Eller møderne for tillidsmænd eller vagter. Der bliver endda dage nok med særligt skær. Lad os sætte kryds ved nogle af dem.

24. marts: Møde for 7. klassernes forældre. – 6 bv i Brønshøj kirke. – Indsamlingen til Indien afsluttes.

28. marts: 9 au og 9av begyndte for anden gang i erhvervspraktikken.

29. marts: Fritidsklubberne holdt afslutning.

1. april: Overlærer Arne Damtoft og Borge Jensen havde 25-års jubilæum.

13. april: 10 au i Telefonhuset.

23.–30. april: I aulaen var der udstilling af tegninger, der viste, hvordan forskellige formningsdiscipliner er gennemarbejdet af elever, f. eks. papirklip, trykteknik, mønsterarbejder, reportagetegninger, figurtegninger, abstraktioner, farvelære m. m.

26. april: Den skriftlige realeksamen samt den statskontrollerede prøve for 9. og 10. klasse begyndte.

4. maj: Vi uddelte 320 adgangskort for i sommer til Bellahøjbadet.

10. maj: 8 av i Frihedsmuseet.

12. maj: Skolemodenhedsprøve for alle, der ville i første klasse til næste år. Det lededes af Chris Messell, Kaj

Dentrup, Jens Rasmussen og Harald Mølgaard.

20. maj: Ældste hold i barnepleje var i vuggestue.

24. maj: Politiets færdselsundervisning i 1. og 2. klasse.

20. og 21. juni: Besøgsdage for forældrene i klasserne og på udstillingerne.

21. juni: Afslutningsfest for 142 udgående elever. Aulaen var fyldt med forældre, der gjorde festen smuk og højtidelig.

23. juni: Omflytningen fandt sted.

12. august: Skolen begyndte igen.

22. august: Førsteklasserne begyndte deres skolegang med festlig modtagelse i aulaen og en time i klasseværelset.

28. august: 9 A rejste på lejrskole i Vestjylland.

2. september: 10 au i stjernekammeret.

6. september: Skolen var i Zoologisk Have eller på udflugt.

13. september: Vi deltog i de københavnske skolars idrætsdag.

16. september: Det er den tredie torsdag i september, hvor som sædvanlig flere hundrede tidligere elever mødtes på skolen. Der blev opfrisket mange gamle minder.

26. september: 10 au rejste på lejrskole i Fuglsølejren.

31. oktober: Forældreugen begyndte. 383 forældre deltog.

1. november: I forbindelse med forældreugen holdtes et stort aftenmøde i aulaen; ca. 400 forældre deltog. Folketingsmand, sognepræst N. Gottschalck-Hansen talte.

4. november: Norsk turistchef, Ole G. Jacobsen, fortalte om Norge og viste film.

11. november: Efterårsbal for de ældste elever.

16. november: II ru og II su på Louisiana.

20. november: Færdselsundervisning i de ældste klasser begyndte.

28. november: Som sædvanlig gik 500 af vore børn i Vanløse kirke den første skoledagsmorgen i advent. Pastor Bent Jørgensen ledede højtideligheden.

29. november. Det første adventslys tændtes i aulaen.

7. december: 8 II var på Hellesens Fabrikker.

12. december: I ru var i Frihedsmuseet.

13. december: Luciafest med lys og sang fra morgenstunden.

16. december: Seksualbelæringsforedragene i 7. klasse begyndte.

19. december: Sæsonafslutning i fritidsklubberne.

22. december: Juleafslutning i klasserne og i aulaen.

9. januar: Den engelske gæstelærer H. Bergson begyndte.

16. januar: 9 au, 9 av, 9 A og 10 au i erhvervspraktik.

23. januar: 10 au på fabriksbesøg.

13. februar: 9 A rejste på skikursus i Norge.

15. februar: Nordens rejselektor i norsk, Helge Vreim, Øvre Årdal, læste op for vore store elever.

16. februar: 7 A1 var i Frihedsmuseet.

18. februar: III ru og III su var på Risø.

27. februar: 9. klasserne for anden gang i erhvervspraktik en uge.

1. marts: I ru lavede udstilling om besættelsestiden.

10. marts: Nordens rejselektor i svensk, Birgitta Horstman, læste op for vore store elever.

Skolens sociale arbejde

Sundhedsplejen.

Skolelægen, dr. med. Erik Hofgaard, træffes i lægeværelset mandag og torsdag kl. 9–10. Her kan forældrene rådføre sig med ham om deres børns helbred. Børnene må dog ikke behandles, men henvises i fornødent tilfælde til deres egen læge.

Hvis et barn får næseblod, slår hul i knæet o. lign., henvises det til sundhedsplejersken, fru M. Skabo, som træffes mandag, tirsdag, torsdag og fredag. Hvis et barn kommer alvorligt til skade på skolen, yder skolelægen eller sundhedsplejersken den første hjælp. Skønner skolen det nødvendigt, bliver barnet i ambulance ført til den nærmeste skadestue, og hjemmet underrettes.

Skolelægen foretager en grundig undersøgelse én gang årligt af samtlige elever. Herunder bliver børnene målt, vejjet, synsprøvet og høreprøvet. Børn som efter behandling hos egen ørespecialist stadig har nedsat hørelse, henvises til undersøgelse hos skolens ørespecialist. Alle 5. klasserne farvesynsprøves.

I 1. og 4. klasserne og i afgangsklasserne bliver der foretaget en urinanalyse. Forældrene får tilbudt calmetevaccination af de børn, der reagerer negativt på tuberkulinprøven. Alle tu-

berkulinnegative børn kontrolleres én gang årligt. Røntgenfotoografering foretages dog kun i afgangsklasserne.

Da det har vist sig, at der er en del stivkrampe- og/eller poliovaccinerede børn, som enten slet ikke er difteri-, eller ikke færdigvaccinerede, indskræpes vigtigheden af, at alle børn får foretaget disse vaccinationer.

De børn, der ikke er vaccinerede eller færdigvaccinerede mod de nævnte sygdomme, bør snarest få vaccinationerne foretaget hos familiens egen læge.

Lægeværelsets telefon er 71 66 50.

Skoletandplejen.

Skoletandplejen foregår på skolens egen tandklinik, der ledes af tandlæge frk. Esther Gisselbæk, assisteret af klinikdame frk. B. Green.

Desværre er det kun børnene i de syv første skoleår, der bliver behandlet. Til eleverne fra og med 8. klasserne ydes der et kommunalt tilskud, som udbetales efter bestemte regler. Herom er der i skoleårets løb tilstillet hjemmene en særlig tryksag.

Tandklinikken telefon er 74 31 08.

Mælkeuddeling.

Alle elever får i hele skoleåret gratis $\frac{1}{4}$ liter sødmælk daglig, hvortil i månederne november–april kommer en kombineret vitaminpille, der indehol-

der A-, C- og D-vitaminer i et sådant omfang, at normale børns vitaminbehov derved vil være dækket. Børn, der af en eller anden grund ikke kan tåle sødmælk, kan i stedet få kærnemælk på skolen. – Skolelægen kan henvise elever til gratis at få en frokostpakke foruden mælken. – Praktisk talt alle børn får mælk.

Skolens mælkeuddeler er fru Bertha Petersen.

Børnenes kontor og anden hjælp.

Børn, der skal på svagbørns- eller feriekoloni, kan indstilles til beklædningshjælp fra Børnenes kontor, ligesom kontoret hvert år efter ansøgning yder julehjælp (madkort) til en del hjem. Fra »Fattige børns fodbeklædning« uddeles hvert år et antal træsko og nogle får et par lædersko.

Ferieophold.

Skolen vil gerne hjælpe børnene til at få det mest mulige ud af sommerferien, og de sidste dage før ferien er der da også travlhed med de forskellige feriearrangementer.

Lærerforeningerne har svagbørns-kolonier i gang i månederne før og efter sommerferien samt enkelte helårskolonier. Her optages børnene i samråd med klasselæreren og skolelægen.

I sommerferien kommer børnene på lærerforeningens dejlige feriekolonier i ca. tre uger.

Til private feriehjem (Østrup-pladser) udsendes nogle få til nye pladser og mange til gamle. Østrup-pladserne har gennem årene betydet uhyre meget for børnene.

Gabriel Jensens ferieture er beregnet på de børn, der ikke rejser ud i som-

merferien. Til disse éndags-ture sikrer man sig nummereret billet hos klasselæreren. Aviserne fortæller så hver dag, hvilke numre der skal ud næste dag.

Sparekassen.

Københavnske piger og drenge sparer årligt alene på skolerne en halv million kroner. Gennem skolerne ender pengene i sparekasserne, hvor de f. eks. står til konfirmationen eller spares sammen til et andet formål. Disse penge giver oven i købet en højere rente end andre indskud. I årets løb er der solgt for 6.130 kr. mærker på skolen.

Spare- og rejsemærkesalget forestås af viceskoleinspektør fru Tove Andersen, som såvel i sin kontortid som i spisefrikvarterets første halvdel daglig sælger mærkerne til lærerpersonalet og eleverne.

Badning.

Fra 2. klasse kan alle børnene komme i varmt vand hver anden uge. De får udleveret sæbe og træuld, men skal selv medbringe håndklæde, og pigerne desuden badehætte. Lad aldrig børnene forsømme skolebadet, hvis ikke det er absolut påkrævet. Foruden at badet er sundt, har barnet godt af at færdes mellem kammeraterne under alle forhold, også selv om der er badeværelse hjemme. – Efter hver gymnastiktime får børnene varmt og koldt brusebad.

Ungdommens uddannelsesfond.

Fonden uddeler stipendier til elever, der fortsætter undervisningen efter den skolepligtige alder. I år modtog ni elever hjælp fra fonden. De var på 600 eller 800 kroner. Ansøgningsskema, der fås på skolen, kan indsendes hvert år i oktober måned.

Skolenævnets beretning

Skolenævnet har på sine ordinære møder, som almindeligvis afholdes en gang månedligt, i det forløbne år behandlet de forskellige sager, der henhører under nævnets kompetence, såsom ulovlige forsømmelser, udskrivning af elever fra 8. klasse i utide, m. m. -- Nævnet fastholder her sin hidtidige kurs med krav om oprettelse af lærekontrakt eller stærkt ændrede økonomiske forhold i hjemmet.

I november måned arrangerede nævnet i samarbejde med skolen en forældreaften, hvor sognepræst Niels Gottschalck-Hansen MF. var aftenens taler. Mødet var som tidligere år godt besøgt.

Samarbejdet med skolens inspektør og lærerrådets repræsentanter har været udmærket og præget af viljen til at løse opgaverne på den for børnene bedste måde.

Derudover har nævnet deltaget i de forskellige arrangementer, også de mere festlige, som skolen har afholdt i årets løb, og jeg benytter lejligheden til at sige tak til skolens inspektør, lærerrådets repræsentanter og lærerpersonalet for godt samarbejde i den forløbne sæson, samt for alt det der gøres for børnene udover det egentlige skolearbejde.

Ove Gant.

Kirkebjerg skole

1942-1967

Tekst: Mary Sørensen

Billedredaktion: E. Olsen

Et historisk rids

En af de ældste landsbyer i Københavns omegn er Vanløse. Oprindelig hed den Hvanløse, hvor »hvan« eller »kvan«, som plantens navn nu er, er det nordiske navn for læge- og køkkenplanten Angelica, der var de gamle nordboeres vigtigste vitaminkilde. Angelicasalat har været så skattet, at Snorre har fundet det værd at berette om, hvordan Olav Trygvason et forår skænkede sin dronning en særlig stor kvanstilk. Bynavnets endelse »løse« betyder noget i retning af »eng« eller »lysning« og er kun bevaret i vore ældste bynavne. Længere ned i middelalderen blev skrivemåden Vandløse med »d« og uden »h« almindelig, og først i vort århundrede fremkom den nuværende skrivemåde Vanløse.

I mere end 600 år lå denne landsbys gårde samlet langs Damhussøens østlige bred. Efter tidens skik og brug blev de 600 tdr. land, der udgjorde bymarken, drevet i fællesskab, men den 3. november 1780 sattes brat punktum for denne nedarvede levevis.

I efteråret 1780 var de fjorten bymænd i Vanløse nemlig blevet enige om at følge den nye mode: udskiftning af bymarken. Som en forberedelse hertil var nuværende Ålekistevej blevet anlagt således, at bymarken derved var blevet delt i to halvdele med syv jordlodder à 40 tdr. land på hver side. Selve forde-

lingen af de fjorten nye jordstykker mellem de fjorten bymænd skete ved lodtrækning ovennævnte dato i november 1780.

Efter udskiftningen blev kun tre af bønderne boende på de gamle gårde i Vanløse by. De elleve andre flyttede i den kommende tid ud på den nye jordlod i nybyggede gårde. De tre nordligste af disse gårde fik navnene: »Vanløsehøj«, »Rosenlund« og »Kirkegård«.

I begyndelsen af det 19. århundrede blev Vanløse »opdaget« af en kreds af københavnere, der herude fandt et passende sted til sommerophold. Flere af gårdene blev købt op af ikke-landmænd

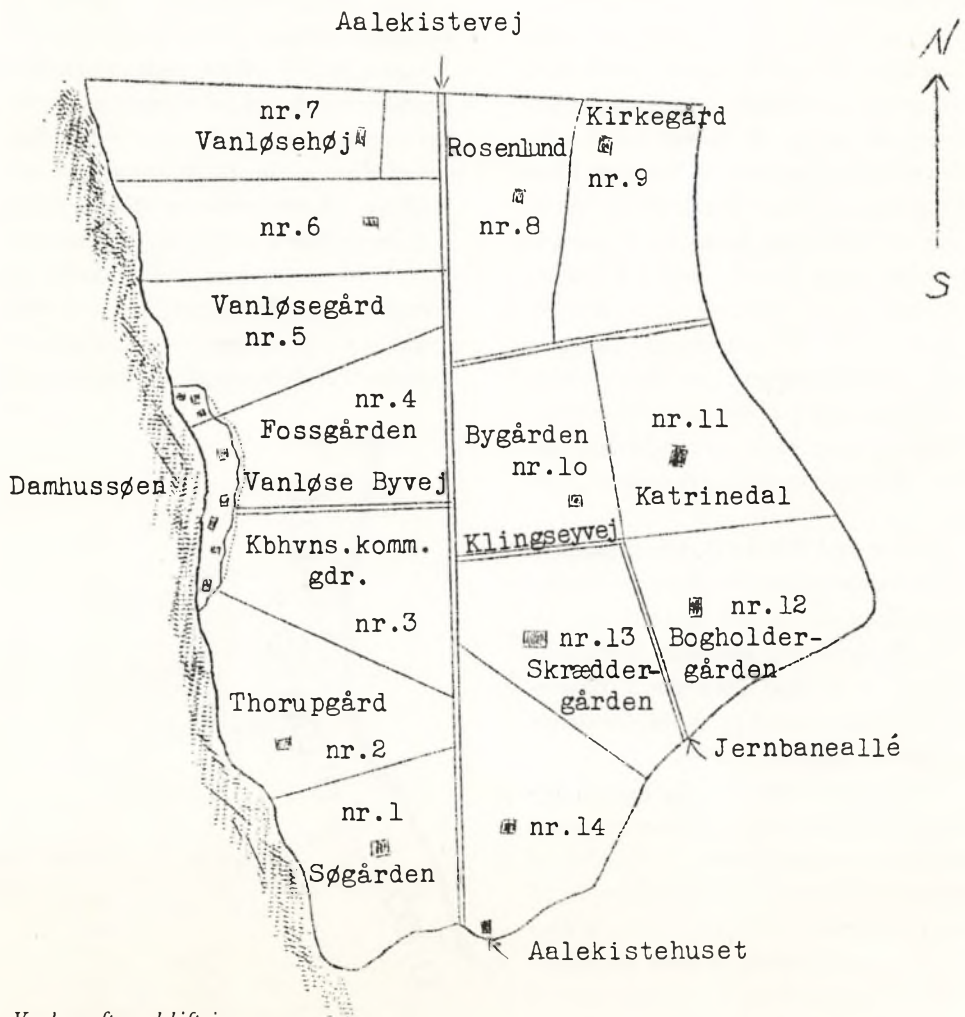

for at blive omdannet til »lystgårde«. Den skæbne fik bl. a. »Vanløsehøj« i 1882. Køberen, præmiereløjtnant *Fried. Heinr. Beck* må efter alt at dømme have befundet sig særdeles godt i de landlige omgivelser ved Damhussøen, for to år senere købte han også nabogården »Rosenhøj«.

Gennem størstedelen af det 19. århundrede beholdt Vanløse det udseende, udskiftningen i 1780 havde givet byen, men hen imod århundredskiftet ændredes billedet. Årsagen hertil var i første

række Københavns vækst, som lokkede en del spekulanter til at opkøbe gårdene, hvis jorder de så senere videresolgte til gartnerier eller udstykkede til parceller til bebyggelse.

En urtekræmmer i København ved navn *Wilh. Laybourn* var en af de første, der blev klar over, hvilke muligheder der lå gemt for et byanlæg i den store stil i Vanløse. 1895 købte han derfor »Vanløsehøj« og begyndte straks en udstykning af jorden. I de næste ti år – indtil bankkrisen 1908 – var Vanløse

Vanløse efter udskiftningen

i en rivende udvikling. Denne udvikling fremmedes yderligere derved, at Vanløse den 1. januar 1901 blev indlemmet i København. To år senere – i 1903 – åbnedes en omnibusrute fra Smallegade til jernbanestationen i Jernbaneallé: en slags bekræftelse på, at landsbyen Vanløse nu var blevet til den københavnske forstad Vanløse.

Omnibussen blev til at begynde med trukket af fire heste, men da denne drift viste sig at blive for dyr, gik man over til at bruge tospand. Det var imidlertid ikke altid nok til at klare bakkerne. Vanløses højeste punkt var »Skjulhøj«, der hævede sig 26 m over havets overflade. (Skjulhøj lå i den nordlige del af Vanløse, lige ved grænsen til Husum). Derfor blev en rytter stationeret på en af de første bakker. Han hægtede her sin hest til tospandet, og på den måde nåede man så Vanløse efter en halv times kørsel i de øde omgivelser. Om vinteren lagde man halm i vognbunden for at holde varmen, og den passager, der sad nærmest ved den åbne vognedrør, var forpligtet til at holde vognens staldlygte tændt, hvilket ikke var noget nemt job, da den regelmæssigt gik ud.

Også på anden måde mærkede landsbyen Vanløse, at den var blevet forfremmet til forstad. Igennem århundreder havde folk fra Vanløse hørt under Brønshøj kirke. Sommer og vinter havde man måttet gå eller køre ad »kirkevejen« til nabobyen. Nu blev der rådet bod herpå. Den 1. august 1909 kunne Vanløse tage en ny selvstændig kirke i brug.

Næppe var bankkrisen i 1908 blevet overvundet, før nye prøvelser skyldede ind over vort land. I fire år rasede 1. verdenskrig 1914–18. Selv om Danmark var neutralt, fik krigen alligevel følger for os og satte sig tydelige spor, bl. a.

her i Vanløse. Københavns kommune havde købt en af de gamle gårde. For at afhjælpe den bolignød, der var en af krigens følger i vort land, opførte kommunen ved Gammel Vanløse by det store boligkompleks af træhuse, som endnu står som et minde om de ulykker, en krig har i sit følge selv for et ikke krigsførende land.

Mellemkrigsårene øgede Vanløses betydning som forstad til København. En række tal vil vise denne betydning bedre end mange ord.

Indbyggerantallet i Vanløse var:

År	Antal
1787	97
1834	155
1901	1085
1916	2798
1921	4365
1930	13161
1940	26668
1950	32226
1960	30857

Det er klart, at en sådan hurtig vækst må skabe en række problemer. Et af de største blev undervisningen af børnene i den nye bydel.

Før Vanløses indlemmelse i København gik børnene fra byen i skole i Brønshøj. Efter indlemmelsen blev der oprettet en skole med to klasseværelser for de mindste børn i »Karlsro«, hvor nu »Kronen« ligger på hjørnet af Skjulhøj Allé og Jyllingevej. Nogle år efter lejede kommunen en smuk villa på Herlufsholmsvej: »Isafold«, og her gik i en årrække 1., 2. og 3. klasserne i skole. De større måtte stadigvæk sommer såvel som vinter gå den lange vej til Brønshøj i al slags vejr. Først den 1. april 1915 bedredes skoleforholdene, idet Vanløses

første skole – Vanløse kommuneskole – kunne tages i brug.

I nogle år tegnede alt sig lyst og godt, men så rullede lavinen. Hvad ingen havde kunnet forudse, skete. Vanløses indbyggerantal tredobledes i løbet af tyverne. Den store nye skole overfyldtes hurtigt – forholdene nærmede sig det katastrofale. Først i 1934 lysnede det, idet Vanløses anden store skole – Katrinedals Skole – beliggende i Vanløse Allé, blev indviet og taget i brug.

Ret mange år gik der dog ikke, før Vanløses skoleproblemer igen kom på dagsordenen i Københavns Borgerrepræsentation. Ganske vist voksede Vanløse knap så hurtigt i trediverne som i tyverne, men en fordobling af indbyggerantallet var jo også en slags vækst. I slutningen af trediverne var situationen på ny akut. I Vanløse-Husum-Brønshøj kvarteret ville der blive en tilgang på 1986 lejligheder, hvoraf 250 til børnerige familier, hvilket ville medføre, at der skulle skaffes plads til ca. 825 børn. Hertil kom, at Vanløse Skole i en årække havde måttet benytte fire skolebarakker, indeholdende otte klasseværel-

ser. Disse kendsgerninger foranledigede bl. a., at Københavns Magistrat på daværende borgmester *E. Kapers* initiativ den 7. juni 1939 til Københavns Borgerrepræsentation fremsendte forslag om opførelsen af tre nye skoler, af hvilke en skole i Skjulhøj Allé i Vanløse skulle være den ene. Den 14. september 1939 blev forslaget vedtaget. Dagens jubilar var nu til på papiret. Arbejdet ved skolens opførelse blev af Magistraten overdraget til arkitekt M.A.A. *Viggo Jacobsen*. Byggeudgifterne var anslået til kr. 1.543.000, bortset fra grunden.

Allerede den 16. september 1940 blev den første del af skolen – småbørnsafdelingen – taget i brug. Endnu var skolen dog en filial af Vanløse Skole – kendt under navnet: Skjulhøjskolen og med senere inspektør ved Rødkildeskolen *Georg Witten* som tilsynsførende lærer. Først i skoledirektionens møde den 27. november 1940 blev skolens nuværende navn: Kirkebjerg Skole vedtaget. Den 1. april 1942 blev skolen selvstændig med *I. Chr. Starklint* som inspektør. Byggearbejdet var dog først færdigt den 1. april 1943.

16. september 1940

Den af Københavns kommune beregnede tilvækst af skolesøgende børn i Vanløse holdt mere end stik, hvad følgende oversigt over antallet af klasser de første syv år af Kirkebjerg Skoles liv vil vise med al tydelighed:

År	Klasser
1942	23
1943	34
1944	45
1945	50
1946	56
1947	58
1948	62

Efter kun tre års »hverdagsliv« kom Kirkebjerg Skole ud for sin første store prøvelse. Den 29. marts 1945 kom ordren: skolen skal bruges til indkvartering af tyske flygtninge. – Med få dages varsel skulle skolegangen for eleverne ordnes under ganske andre betingelser. I dag – så mange år efter – forekommer det som en drøm, at det lykkedes at gennemføre en omend nødtørftig undervisning af børnene under de givne vilkår. Der undervistes de forskellige steder: i kroen, i kirken, i menigheds- huset, i fabrikkers spiselokaler, som var stillet til rådighed uden for spisetiderne («Skalbakken»), i private villaers kælderlokaler og mange andre mærkelige steder. Ret mange timers undervisning pr. klasse pr. dag kunne det selvsagt ikke blive til, men kontakten mellem lærere og elever blev holdt vedlige, hvad der under de givne forhold måtte siges at være det vigtigste.

Nogen bedring i situationen indtrådte, da Husum Skole efter sin forvisning vendte tilbage, og Kirkebjerg Skole nu kunne få logi der. Ved at indføre lek-

*Fanen
indvies*

tioner i stedet for timer og desuden undlade de praktiske fag kunne der gennemføres skolegang henholdsvis formiddag og eftermiddag skiftevis for begge skoler.

December 1945 bragte os en dejlig julegave: de tyske flygtninge rykkede ud fra Kirkebjerg. Nu kunne vi snart se en ende på vor forvisning. Så medtaget var vor nye skole dog blevet, at det tog et par måneder, inden alt var gjort i stand til os. Først i februar 1946 kunne vi med fanen i spidsen i sluttet trop begive os hjem til Kirkebjerg Skole med en velment tak for god behandling til Husum.

I glæden over på ny at være hjemme under eget tag fødtes tanken: at skaffe skolen en weekendhytte. Samtlige lærere og lærerinder gav sig i kast med opgaven: at skaffe de penge, der skulle til for at realisere drømmen. I de følgende år skete der noget. De første lodsedler og en morsom idé: »Byg et hus«-kortene, hvor et hus bestod af ni prikker, der skulle forbindes med ti streger for at stå »færdigt« (hver streg blev solgt for 10 øre) bragte nogle af de første penge i land. Ved de årlige sportsfester med de

forskelligste konkurrencer mellem børn og lærere skaffedes der morskab til børnene og kammeratskab mellem lærere og lærerinder samt penge til weekendhytten. Vinterens skolekomedie »En søndag på Amager« blev en ny indtægtskilde. De fleste penge og de bedste minder gav imidlertid to store bazarer. Jeg er sikker på, at når nogle af eleverne fra dengang læser disse linier, vil de være enige med mig i, at det var højdepunkter i deres skoleliv. Aulaen fyldt med boder, hvis hylder var tætpakkede med ge-

vinster af højst forskellig art. Første sal omdannet til restaurant med servering: kaffe, sodavand, varme pølser med kartoffelsalat – uanede mængder af kartoffelsalat. Aulagulvet fyldt til trængsel, der oversteg »Strøget« sidste søndag før jul. Lærere og lærerinder sled: før – under og efter – men penge gav det i kassen.

Vi nærmede os målet. Nu kunne drømmen virkelig gøres. Tilfældet kom os til hjælp og lod en af de bedste pletter til en weekendhytte tilfalde os. En

Lærerne 1949: Forreste række: J. Storm Olsen, Poul Jespersen, K. Lindelof, Børge Larsen, J. Tanghøj, B. Elmstrøm, E. Olsen, H. Mølgård, Harry Sørensen, A. Rasmussen, Poul Madsen, Arne Damtoft, N. Horsbol, A. Boermann. I midten: Skouboe Poulsen, J. Royen, Anna Sørensen, K. Christiansen, B. Arndal, Mary Sørensen, H. Halberstadt, K. Hartwich, A. Bæklund, Johs. Madsen, P. Granell, E. Korsgård Henriksen, Jørgen Hansen, Helmuth Nielsen, J. Bruun. Bageste række: Sigurd Larsen, Kaj Dentrup, Henry Pedersen, Signe Andersen, G. Levald, A. Lyngbæk, Børge Jensen, R. Opderbeck, Ove Rasmussen, Valborg Juul, Sv. O. Petersen, Knud Pontoppidan Rasmussen, Gerdes Andersen, K. M. Hartung, Monrath-Petersen, Kaja Mortensen.

tømt lergrav, kun 18 km fra skolen, tæt op til en statsskov, ingen naboer i flere hundrede meters afstand og utroligt billigt: det lod sig høre. Også bygningerne blev en appelsin i vor turban: to gamle tyske barakker, købt i Ålborg hos flygtningeadministrationen til en meget lav pris og transporteret til Bregnerød ganske gratis, takket være en af skolens »forældre«, hr. *Elo Sørensen*. Her blev barakkerne igen samlede med de ændringer, der var nødvendige, for at de kunne huse 36 børn med ledsagende lærere på lørdag-søndags besøg.

Den 24. september 1949 indviedes hytten. Blandt gæsterne ved indvielsen var Københavns skoledirektør *Olaf Pedersen* og viceskoledirektør *Otto V. Nielsen* samt inspektør *Jens Hakon Fabricius*, Bloustrød Teglværk, som havde solgt grunden til os på de meget gunstige betingelser. Da det smukke dannebrogflag (skoledirektionens gave i dagens anledning) var gledet til tops (hjulpet på vej af skolens inspektør *I. Chr. Starklint*), kunne alle, børn såvel som voksne, hørende hjemme på Kirkebjerg, være både glade og stolte: kun tre og et halvt år havde det taget os at virkeliggøre drømmen om en weekendhytte – mon det ikke er noget af en rekord?

Da hytten gerne skulle hvile på et solidt økonomisk grundlag også ud i fremtiden, var der den 1. oktober 1948 blevet holdt en stiftende generalforsamling, der resulterede i oprettelsen af »Kirkebjerg Skoles weekendhytteforening«. Foreningens første formand og ideens varmeste forkæmper blev i de følgende år nuværende viceinspektør på Korsager Skole *Poul Jespersen*. Denne forening blev et af de første bånd mellem Kirkebjerg Skole og dens forældre-kreds, idet en række forældre i de for-

løbne år er gået ind i arbejdet som formænd for foreningens styrelse, begyndende med *H. O. Knudsen*, efterfulgt af *H. P. Baltzer*, *K. W. Hasselbalch* og *Verner Kristensen* samt dens nuværende formand *V. Stjernholm*.

Det årlige kontingent, som foreningens medlemmer blandt personale og forældre (ca. 300) betaler, er nu basis for hyttens drift sammen med indtægten fra de avisindsamlinger, der de sidste år har været en årlig tilbagevendende begivenhed i skolens liv. Disse indsamlinger har skabt skoledage, som de elever, der gik ind for opgaven med liv og sjæl, vil huske som et kært skoleminde.

25 år af en skoles liv er jo kun for en begyndelse at regne. Blandt Københavns mange skoler er Kirkebjerg »teenager«. Dog viser skolen, som den står i dag, at de 25 år har skabt bærende traditioner, der har givet den et »ansigt«. Blandt traditionerne er der især en del, der hører julen til. Hvornår de forskellige skikke er kommet ind i skolens liv, er nu svært at rede ud – de er der i dag, begyndende med adventsgudtjeneste i Vanløse kirke den 1. mandag i Advent – efterfulgt af adventskransen i aulaen – Luciaoptøget med påfølgende uddeling af småkager til de mindste årgange og sluttende med krybbespillet ind under jul.

Lille Kirkebjerg indvies

*Der er
17 dage til jul*

Alt dette deler vi vel med en mængde andre skoler – det er »almindeligt«. Derimod har vi en juletradition, som vi vistnok er alene om. Aulaens rudeinddeling giver tallet 20. I disse 20 rudefelter placeres år efter år skolens egen private julekalender. På visse klassetrin laver børnene juletegninger, der netop dækker rudefeltet. Hver morgen dækkes et nyt felt med en ny tegning. Når det sidste rudefelt er dækket til, er det jul på Kirkebjerg Skole.

Også ordet »fastelavn« har en særlig klang hos os. I den anledning festes der af alle børn. Børnene inddeles i 3 hold. De yngste hold slår »Katten af tøndens« – efterfulgt af dans og underholdning, mens det sidste hold (de store) »kun« danser. Det er anstrengende, men festlige timer for børn såvel som for voksne, men skolen har i de senere år haft den glæde at kunne notere, at flere og flere af børnene møder udklædte og altså derved er med til at bevare en af de gamle overleverede skikke.

Kirkebjerg Skole har én fordel frem for mange andre af Københavns skoler:

vor dejlige aula. I årenes løb har vi gang på gang haft den glæde at se aulaen fyldt af børn og forældre. Det gælder f. eks. de aftener, hvor en eller anden skolekomedie skal løbe af stabelen. Det er ikke helt små opgaver, lærere og elever i fællesskab har givet sig i kast med. Lad mig i flæng nævne: »Eva aftjener sin barnepligt« – »Aprilsnarrene« – »Du kan ikke tage det med dig« og som en af de nyeste ting: »Jeppe på Kirkebjerg«, en revy skrevet og opført af en af skolens store klasser.

I årenes løb har mange af lærerne ved skolen benyttet sig af lejligheden til at forlægge undervisningen i de store klasser til en lejrskole. Mange tidligere elever vil sende venlige tanker til »Riber Kjærgård«, der i en årrække var vort faste rejsemål. Men også andre egne af landet lokkede: Mols – Bornholm – Fuglsølejren og Kollund for blot at nævne nogle.

Det sammenhold og det kammeratskab, 8 dage på lejrskole kan skabe imellem børnene, affødte tanken om at starte en rejseforening på Kirkebjerg Skole –

og tanken blev til handling. Nu kunne børn fra skolen komme endnu videre ud på ture i hinandens selskab under forsvarelig ledelse. De foretrukne rejsemål er især blevet Bornholm, Harzen og Norge.

At der sker noget andet på en skole end lige det, skemaets 5-6 daglige timer byder på, er med til at skabe den atmosfære, hvoraf der groer »liv«. I erkendelse heraf gik Kirkebjerg skole allerede i marts 1954 i gang med endnu en ny opgave: Kirkebjergs skoles fritidsklubber. Indtil dette tidspunkt havde skolen kun kunnet tilbyde børnene 2 ting: besøg på skolens læsestue (hvor skolebibliotekar *E. Olsen* gennem mange år har gjort et stort arbejde) og skolehavearbejde. Siden april 1955 har overlærer *Jørgen Fog* været leder af dette sidste arbejde. Han har vist de børn, der blev »haveejere« for en sæson, stor interesse og kærlighed, hvorfor vi skylder ham tak.

De ny fritidsklubber blev læsestuen og skolehaven en alvorlig konkurrent: mange fristende tilbud blev 2 gange om året stillet skolens børn i udsigt: bordtennis, badminton, jollebygning, folksingers, keramik, stoftryk m.m. Hvert semester er på 3 måneder, og klubbernes første formand, nuværende inspektør på Nørrevold, *Henry Petersen*, kunne notere en tilslutning på ca. 200 børn pr. semester. Da *Henry Petersen* i august 1965 blev udnævnt til inspektør, overtog en anden af skolens lærere *H. Mølgård* arbejdet, der mere end at underholde børnene får dem til at trives på skolen.

Ikke alene børnene »trives« – også de voksne – lærerne – har i årenes løb skabt en god grobund for det daglige arbejde. Som ved alle nye skoler var der visse startvanskeligheder, men allerede det første lærerbillede fra 1949 viser »ker-

nen« af den stab, der i dag er med til at jubilere. De 25 år har lært os en vigtig ting: at løfte i flok, når det gælder skolens og børnenes tarv. Også iblandt de voksne er der opstået traditioner. En af de bedste er den årlige fest, hvor lærerne laver mad, mens lærerinderne sætter livet på spil ved at spise »resultaterne«.

Kirkebjergs Skoles forældrekræds har ligeledes i årenes løb været med til at skabe traditioner til gavn for skolens arbejde blandt børnene. En gang om året – gerne en mørk og trist novemberaften – fyldes aulaen af forældre, der sammen med skolens lærere hygger sig om de dækkede kaffeborde efter indbydelse af skolenævnet. Mange problemer kan løses, og mange kontakter skabes i disse 2-3 timer til gavn for skolens og børnenes hverdag.

25 år – hvor er de blevet af? Har de sat spor blandt de mange børn, der har været elever her?

Jeg tror, at også her er der skabt traditioner, der tjener »ånden« på Kirkebjerg Skole til ære. Siger man: den 3. torsdag i september – vil mange gamle elever nikke og sige: Vi kommer. Den aften holder skolen åbent hus for de

Riber
Kjærgård

gamle elever, og mange møder op, flest selvfølgelig fra de seneste årgange, endnu ikke bundne af hjem og børn, men af og til dukker »jubilarer« op. Klasser, der er gået ud for 10 år siden, sætter hinanden stævne netop denne aften på netop dette sted. Møderekord 1966: 500 gamle elever.

Som det vil fremgå af det foranstående, er der mange tråde vævet sammen til det hele, Kirkebjerg Skole står for i dag. Alle disse tråde har på deres vej krydset ét sted: skolens kontor. Også her har vi været heldige. Ved indvielsen i 1943 stod inspektør *I. Chr. Starklint* på talerstolen: manden af den gamle skole med de rette linjer og de skarpe hjør-

ner, især når det gjaldt pligt og arbejde. I disse år blev »arbejdsvanerne« til.

Den 31. august 1954 tog inspektør *Starklint* sin afsked og blev efterfulgt af skolens nuværende leder inspektør *Claus Moldt*, der efter eget ønske forlod Valby Skole for at fortsætte sin gerning på Kirkebjerg. Med ham fulgte fase nr. 2 i skolens liv. Nu var der tid og vilje til at lægge nye lag oven på det grundlag, der allerede var skabt. Til arbejdsvanerne kom nu det, der for inspektør *Moldt* var mindst lige så vigtigt: barnets tilknytning til skolen ud over undervisningens rammer. Nye tråde vævedes ind og gav nye perspektiver i det allerede bestående frem til i dag.

Lærerpersonalet 1967: 1. række: *Inge Linulf, Bent M. Pedersen, K. Lindelof, Gerda Møller, Claus Moldt, J. Kowalczyk, Poul Madsen, H. Okkels, B. Elmstrøm.* 2. række: *Ella Nielsen, Mogens Binding, K. Christiansen, Else Nørby Lauersen, Mary Sørensen, K. M. Hartung, A. Beyer, N. Smith Sørensen, S. Nørby, K. Strandberg.* 3. række: *Ole Damtoft, K. Zacho, R. Opderbeck, Grete Christensen, J. Storm-Olsen, Vagn Nielsen, Sv. O. Pedersen, H. Sørensen, J. Bruun.* 4. række: *N. Reinholdt, Inger Larsen, Børge Larsen, H. Mølgård, Arne Damtoft, Sig. Lorentzen, E. Olsen.* 5. række: *Erik Pedersen, Johs. Madsen, B. Mailand, Jens Rasmussen, Else Berg, Børge Jensen, Bent Henriksen.* Fraværende: *Inge Hansen, Tove Andersen, B. Sthen Jensen, L. Merle, M. Nedergaard, E. Juul Nielsen, Merete Klottrup, N. Horsbøl, Aage Rasmussen.*

Fra skolens jubilæum 1. april 1967

Tekst: N. Smith Sørensen Tone: Poul Madsen

- Kantate*
1. Nu rødmer himlen blidt, og byen vågner atter op til sin nye dag.
En skok af arbejdslyde
som fylder vej og gyde
med skarpe, skingre slag.
Se skolens grå kolos
i morgendæmringsdyne.
Den står med åben favn
og venter på en rytme af rappe barnefødder, som styrer mod dens havn.
 2. »Her er din morgenmad – er dine tænder børstet? Husk nu din læsebog«.
De morgenritualer
de volder mange kvaler –
en moders monolog.
Snart glider strømmen ud
og mor får ro i hjemmet
til dagens gøremål.
Og vej og gade fyldes af pigefnis og latter og drenges hæse skrål.
 3. Og skolens grå kolos bli'r atter fyldt med lyde – bli'r meningsfyldt igen.
En sidste efternøler
som sig mod porten smøler –
så skynd dig dog min ven!
Nu lukkes skolens port
og morgensangen lyder –
et stort og festligt kor.
Jo, her er godt at være, at lege, modnes, lære – i ungdoms skønne flor.

*Skolen
set fra syd*

Dialog

En lille dreng:

Farvel mor – jeg skynde mig skal
for i dag skal vi skrive et otte-tal.
Og læreren sa'e mit syv-tal var pænt
og at jeg havde ærligt min stjerne fortjent.
Å, gid jeg snart kunne læse og skrive
og lære alting og dygtig blive.
Farvel mor – jeg løber, det ringer snart.
(Støder ind i en stor dreng)

Den store dreng:

Hov, hov – hvorhen i sådan en fart?
Skolen blir stående, hvor den står
så mon ikke det hele nok du når?

Den lille:

Har *du* ingen hast med at komme herhen?
med at læse og skrive med fyldepen
at høre om Adam og Eva og Gud
at lære om folk med forskellig hud
at synge med klassen de sjoveste sange
at lære om brøker, at dele, at gange
at tegne, at male, at forme i ler
at save, at spille og meget mer?

Den store:

Å, stands dog din tale og dæmp din iver
jeg ellers ganske forpustet bliver.
Når gløden i dine øjne jeg ser
så dæmrrer det for mig mer og mer
at gaver blir uddelt hver eneste dag.
At modtage dem bliver så vores sag.

Den lille:

Hvad er det for gaver, du taler om?

Den store:

Jeg prøver bare at se *det*, som
før var skjult af sløvhed og vane
at bringe lidt klarhed i tankernes bane.
Om kort tid skal jeg ud i verden
og der bedømmes min hele færd
af det jeg i hjemmet og skolen fik
og af det vil jeg nu ta' bestik.

Den lille:

Jeg dig vist ikke ret forstår,
men nu vil jeg ind i den lille gård
hvor Ole og alle de andre leger –
måske skal vi lave lidt gale streger.

Den store:

Ja, leg du kun og stil din tørst
mens trangen til viden er allerstørst.
(for sig selv)
Hvad fik jeg af dig, du gamle skole?
Venner, på hvem jeg trygt kan stole.
Kundskaber, ture og sjove fester
med øredøvende pop-orkester.
Menneskekundskab på godt og ondt.
Sjovt ikke altid – men sikkert sundt.
Skuffelser, kampe og nederlag,
sejre, som blev vundet fra dag til dag.
Skolen er som en forsmag på livet
bruges skal *det*, som blev os givet.
Du lille knægt, du standsed' min sløve gang
og sang for mig din jubelsang.
Min stemme, som før var så hæs og ru
begynder vist at klinge nu.
Kom alle her i munter klynge
en sang om vor skole vil nu vi synge!

Skolens sang

Kirkebjerg det er vor skoles navn
vi vil synge den en sang.
Hver en sommer åbner du din favn
uanset vort navn, vor rang.
Vi får alle lige barnekår
du vil værne om den spæde vår.
Som et hjem du lukker dig om os
tugter os med ris og ros.

Når de små dig møder første gang
synes alting dem så stort.
Dog igen de kommer uden tvang
danser kækt ind bag din port.
Far og mor vemodig ser de små
som for første gang alene gå
bort fra hjemmet med de kendte ting
jo, det er et vældigt spring.

Trin for trin vi lærer at forstå
lidt af livets sammenhæng.
Sammen spiller store med de små
rører instrumentets streng.
Hvilke toner der kan lokkes frem
hvis man lytter og er lærenem.
Skolens sammenspil så vigtigt er
for vor trivsel hver især.

Hver en morgen lyder barnesang
fra vor aula som en start
der kan gi' os kræfter dagen lang
give lærdom kraft og fart.
På vor sportsplads trænes viljen op
her er ingen brug for dovenkrop.
Hånden former snart i ler og kridt.
Tanken skærpes – skuer vidt.

Skolen ligger her så godt i skjul
virker tidløs i sin stil.
Lad den stadig følge tidens hjul
dog foruden jag og il.
Tak for hvad du var – og stadig er:
Rammen om kultur og folkeværd.
Vi vil ønske for dig mange år.
Du forvalter Danmarks vår.

Recitativ

Recitativet læses af Else Berg

Skolen i dag – skolen i går
skolen et kort spand af år.
Vi standser op for at se tilbage
så minderne frem for vort blik kan drage.

Du bygget blev, hvor en gartner bo'de –
også han på de sarte spirer tro'de.
En planteskole – et seminar
en linje er der for tanken klar:
At værne, at støtte det evigt groende.
Gid det i os alle må blive boende.

Fra Vanløse skole blev podet en gren
den voksede, skød og var ikke sen.
Men just som den rankede sig i solen
kom ubudne her og beslaglagde skolen.

Her flygtninge kom, – vi flygtninge blev
de os til Husum skole fordrev.
Dog – exilet fik ende, og hjem vi drog
med børn og flag i et muntert tog.

Årene randt, du dit ansigt fandt.
Agtelse, tillid udad du vandt.
Så ung du er, har du dog traditioner
som ændrer sig lidt efter tidens toner.
Alt nyt du prøver, vejer og ser
om dette for os nu er noget værd.
Du gerne må tingene ret bedømme
så lid du ej fæster til bristende drømme.
Vi ro må ha' til det daglige slid
som stadig kræver den samme tid.

Du børnenes fritid ret forvalter
og klubber på skolen foranstalter.
Demokratisk at leve dertil de lære
elevråd på skolen der nu skal være.

Vi ønsker for skolen kapacitet
og også en smule elasticitet.
Vi ønsker for den evolution
engang imellem lidt revolution.
Gid skolen i hverdagen støt må stå
så den også i fremtidens verden må få
en plads, som er arnested for vore børn
i fritid, i højtid, i arbejdets tårn.

Årsafslutningen 1967
(BESØGSDAGE)
TIRSDAG DEN 20. JUNI

løbe nr.	klasse	værelse nr.	tid	fag	lærer
1	1 u	1	8,00- 8,50	dansk	fru <i>H. Okkels</i>
2	1 v	2	8,00- 8,50	dansk	frk. <i>I. Larsen</i>
3	1 x	3	8,00- 8,50	dansk	fru <i>M. Klottrup</i>
4	1 y	4	8,00- 8,50	dansk	fru <i>Smith Sørensen</i>
5	2 u	5	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>B. Elmstrøm</i>
6	2 v	6	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>K. Strandberg</i>
7	2 x	7	8,00- 8,50	dansk	fru <i>H. Beim</i>
8	2 y	8	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>S. Lorentzen</i>
9	3 u	9	8,00- 8,50	dansk	frk. <i>J. Bruun</i>
10	3 v	10	8,00- 8,50	regning	fru <i>M. Sørensen</i>
11	3 x	11	8,00- 8,50	dansk	fru <i>K. Zacho</i>
12	3 y	18	9,00- 9,50	dansk	hr. <i>N. Reinholdt</i>
13	4 u	14	8,00- 8,50	dansk	hr. vic. <i>Johs. Madsen</i>
14	4 x	19	9,00- 9,50	dansk	frk. <i>G. Christensen</i>
15	4 y	20	9,00- 9,50	dansk	fru <i>K. Christiansen</i>
16	5 u	34	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>B. Henriksen</i>
17		34	9,00- 9,50	geografi	fru <i>H. Okkels</i>
18	5 v	22	8,00- 8,50	dansk	fru <i>K. M. Hartung</i>
19		22	9,00- 9,50	geografi	fru <i>K. M. Hartung</i>
20	5 x	23	8,00- 8,50	dansk	fru <i>G. Møller</i>
21		23	9,00- 9,50	regning	hr. <i>M. Binding</i>
22	5 A	37	9,00- 9,50	geografi	hr. <i>E. Pedersen</i>
23	6 au	24	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>B. Mailand</i>
24		24	9,00- 9,50	engelsk	hr. <i>B. Mailand</i>
25	6 av	25	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>E. Olsen</i>
26		25	9,00- 9,50	historie	hr. <i>E. Olsen</i>
27	6 bu	12	8,00- 8,50	regning	fru <i>K. Christiansen</i>
28		12	9,00- 9,50	dansk	fru <i>M. Klottrup</i>
29	6 cu	16	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>O. Damtoft</i>
30		N	9,00- 9,50	naturlære	hr. <i>B. Larsen</i>
31	7 au	29	9,00- 9,50	dansk	hr. <i>Sv. O. Petersen</i>
32		28	10,20-11,10	geografi	hr. <i>Sv. O. Petersen</i>
33	7 av	12	10,20-11,10	regning	hr. vic. <i>Johs. Madsen</i>
34	7 bu	31	8,00- 8,50	dansk	frk. <i>E. Berg</i>
35		31	9,00- 9,50	regning	frk. <i>E. Berg</i>
36	7 bv	30	9,00- 9,50	dansk	frk. <i>E. Nørby Laursen</i>
37		30	10,20-11,10	regning	hr. <i>B. Pedersen</i>
38	7 A1	33	9,00- 9,50	dansk	fru <i>K. Lindelof</i>
39		33	10,20-11,10	historie	fru <i>K. Lindelof</i>
40	7 A2	36	9,00- 9,50	dansk	hr. <i>V. Nielsen</i>
41		36	10,20-11,10	regning	hr. <i>M. Binding</i>

løbe nr.	klasse	værelse nr.	tid	fag	lærer
42	9 A	35	9,00- 9,50	dansk	fru <i>M. Nedergaard</i>
43	9 A	35	10,20-11,10	regning	fru <i>M. Nedergaard</i>
44	I ru	21	9,00- 9,50	regning	hr. <i>B. Pedersen</i>
45		21	10,20-11,10	dansk	fru <i>R. Opderbeck</i>
46	I rv	30	8,00- 8,50	dansk	hr. <i>E. Pedersen</i>
47		B	9,00- 9,50	biologi	hr. <i>H. Mølgaard</i>

ONSDAG DEN 21. JUNI

1	1 u	1	8,00- 8,50	regning	frk. <i>E. Nielsen</i>
2	1 v	2	8,00- 8,50	regning	hr. <i>H. Sørensen</i>
3	1 x	3	8,00- 8,50	regning	fru <i>K. M. Hartung</i>
4	1 y	4	8,00- 8,50	regning	hr. <i>A. Damtoft</i>
5	2 u	5	8,00- 8,50	regning	hr. <i>O. Damtoft</i>
6	2 v	6	8,00- 8,50	regning	hr. <i>E. Olsen</i>
7	2 x	7	8,00- 8,50	regning	fru <i>K. Lindelof</i>
8	2 y	8	8,00- 8,50	regning	fru <i>K. Zacho</i>
9	3 u	9	8,00- 8,50	regning	hr. <i>V. Nielsen</i>
10	3 v	10	8,00- 8,50	dansk	fru <i>I. Linulf</i>
11	3 x	11	9,00- 9,50	regning	fru <i>K. M. Hartung</i>
12	3 y	18	8,00- 8,50	regning	fru vic. <i>T. Andersen</i>
13	4 u	14	9,00- 9,50	regning	frk. <i>G. Christensen</i>
14	4 x	19	9,00- 9,50	regning	frk. <i>E. Nørby Larsen</i>
15	4 y	20	9,00- 9,50	regning	frk. <i>I. Larsen</i>
16	5 u	34	8,00- 8,50	regning	fru <i>J. Kowalczyk</i>
17	5 v	22	8,00- 8,50	regning	hr. <i>N. Reinholdt</i>
18	5 x	23	8,00- 8,50	historie	fru <i>G. Møller</i>
19	6 au	24	8,00- 8,50	regning	fru <i>N. Smith Sørensen</i>
20	6 av	25	8,00- 8,50	regning	fru <i>R. Opderbeck</i>
21	6 bu	12	10,20-11,10	historie	frk. <i>E. Berg</i>
22	6 cu	16	9,00- 9,50	regning	hr. <i>H. Sørensen</i>
23	5 A	37	9,00- 9,50	regning	hr. <i>J. Storm-Olsen</i>
24		37	10,20-11,10	dansk	hr. <i>E. Pedersen</i>
25	7 au	29	9,00- 9,50	regning	hr. <i>Sv. O. Petersen</i>
26	7 av	12	8,00- 8,50	geografi	fru <i>M. Sørensen</i>
27		12	9,00- 9,50	dansk	fru <i>M. Sørensen</i>
28	7 bu	31	8,00- 8,50	engelsk	frk. <i>J. Bruun</i>
29	7 bv	30	9,00- 9,50	engelsk	frk. <i>E. Juel Nielsen</i>
30	7 A1	33	9,00- 9,50	regning	hr. <i>S. Lorentzen</i>
31	7 A2	B	9,00- 9,50	biologi	hr. <i>V. Nielsen</i>
32	9 A	35	9,00- 9,50	orientering	fru <i>M. Nedergaard</i>
33	I ru	21	8,00- 8,50	engelsk	hr. <i>J. Storm-Olsen</i>
34	I rv	30	8,00- 8,50	regning	hr. <i>B. Pedersen</i>

Kirkebjerg skole, den 31. marts 1967.

Claus Moldt